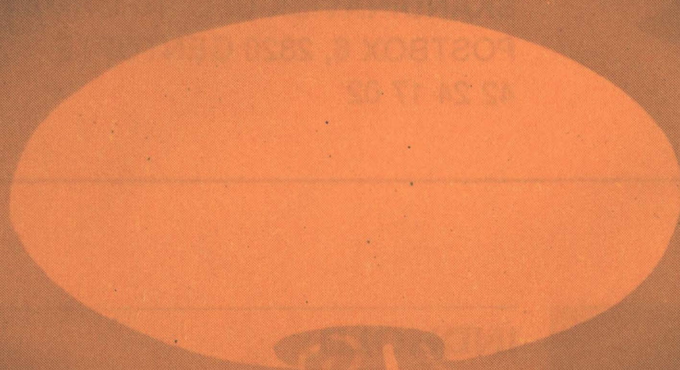
UFO-DEBAT

ufo-nyt

31. årg. 1989 Nr. 2

Mellem himmel og jord

På vej til Mars

Mysteriet om Mænd i Sort

Den Sorte Baron over Paris

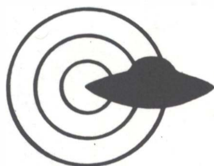
Abonnement 157 kr. årligt • Løssalg 40 kr. pr. nummer

UFO-NYT nr. 3
udkommer medio
september 1989

Deadline for stof til nr. 3 er 1. juli

ufo-nyt

31. årg. 1989 Nr. 2

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
42 24 17 02

FORSIDE:
Blåmetallisk UFO omgivet af en orange tåge set den 31. dec. 1987 ved Säter i Dalarne, Sverige.
Tegning: Stefan Harboe Andersen.

INDHOLD: SIDE

INDHOLD	SIDE
Aktiviteter: Mellem himmel og jord	3
Observationer: Danmark	5
Tilbud til dig: Kursus for rapportoptagere	7
Cirkler i kornmarker: Fup eller fakta?	8
Nærobservation af 2. grad: Svensk nærobservation	11
Rumfart: På vej til Mars	12
Anmeldelse: På rumrejse i solsystemet	14
Astronomi: Kig på himlen	15
Ufologi: Mysteriet om Mænd i Sort, 1. del	16
Utroligt: De forsvundne astronomer	19
Spøgelsesfly: Den Sorte Baron i Paris	21
Ufologi: UNICAT – enestående eller hvad? - 1. del	22

SUFOI reg.nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976
Trykt på genbrugspapir

SATS & MONTAGE, SVENDBORG · 62 21 39 46
STANDARDTRYKKERIET, SVENDBORG

ABONNEMENT:
UFO-NYT udkommer med 4 numre årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 157,- for 1989 til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,- (ialt kr. 207,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

Tlf. 42 24 17 02
Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi et himmel-fænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet.**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Rapportarkiv: Torben Birkeholm, Ådalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Næstformand: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Næstformand: Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 59 20.
Redaktionsgruppe:
Ansvarshavende redaktør: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.
Frank Lerbæk, Græskæmnervej 12, 5700 Svendborg. 62 21 39 46. Fax: 62 21 39 45.
Inge H. Svane, Mejlbyvej 610 D, Hårup, 8530 Hjortshøj. 86 99 92 39.
Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 75 92 00 81.
Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Projektmedarbejder: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97, st.tv., 2500 Valby. 31 30 46 44.
SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Kærsangervej 7, 8300 Odder. 86 54 21 21.
SUFOIs Ekspedition: Lilian Micheelsen, Fælledvej 79, 7000 Fredericia.
SUFOIs Medlemsarkiv: Jan Hansen, Uglekær 28, 6200 Åbenrå.
Regnskabsafdeling: Per Andersen, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 31 71 96 64.
Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.
Repræsentanter på Sjælland:
Karin Bøger, Mariehøj 234, 2990 Nivå. 42 24 17 02.
Arne S. Petersen, Nykær 34, 4.th., 2605 Brøndby. 31 75 27 12.
Birgitte-Maj Hedvard, Butterup Byvej 7, 4420 Regstrup. 53 47 19 48.
Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Græskæmnervej 12, 5700 Svendborg. 62 21 39 46. Fax: 62 21 39 45.
Repræsentanter i Jylland:
Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8, 9400 Nørresundby. 98 17 85 39.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 75 92 00 81.
Peter Nørgaard, Møllegade 7, 1.tv., 8600 Silkeborg. 86 80 13 15.
Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 38 71.
Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

AKTIVITETER

Mellem himmel og jord

Af Kim Møller Hansen.

I perioden 1. maj til 6. maj deltog SUFOI i udstillingen »Mellem himmel og jord« på Torvet i indkøbscentret »City 2« i Tåstrup.

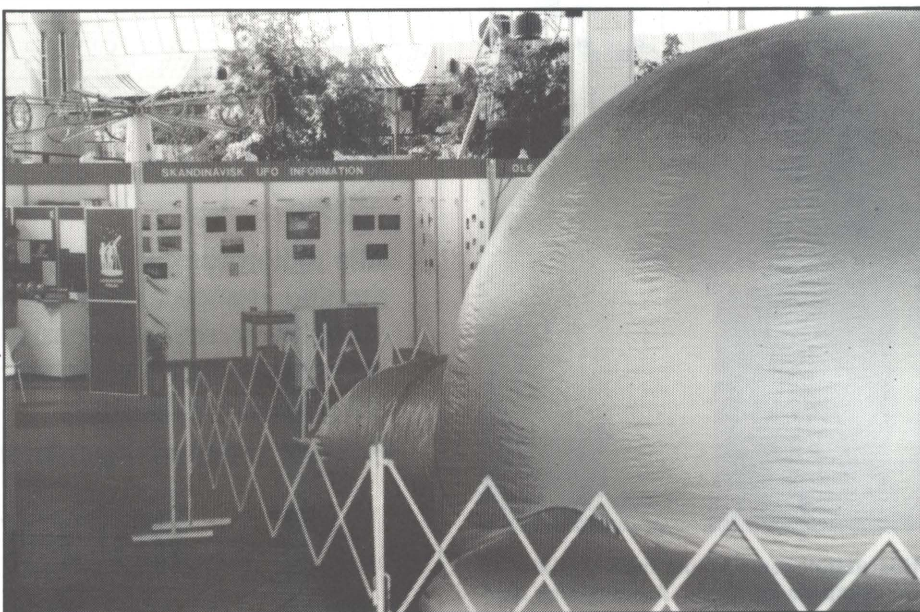
Udstillingen blev arrangeret med meget kort varsel. Desuden skulle alle stande bemandes i hele centrets åbningstid. Da alt arbejde i SUFOI som bekendt er fritidsarbejde, gav dette krav anledning til problemer. Men heldigvis lykkedes det os at løse denne opgave, så det blev muligt for os at tage imod Centerforeningens tilbud om at udstille.

SUFOI til tildelt en stand på 12m², hvor vi havde en række plancher, som i løbet af de seks dage blev flittigt studeret af de mange besøgende. De andre udstillere på »Mellem himmel og jord« var: Tycho Brahe Planetariet, Ole Rømers museum, Astrologen Sigvard Mahler Dam, Torben Ask Trading (kikkerter) og Søren Andersen (der bl.a. har konserveret Ole Rømer museets gamle instrumenter).

Udstillingen blev officielt åbnet mandag

Et lille udsnit af SUFOIs stand.
Foto: Kim Møller Hansen.

Til højre ses lidt af det oppustelige mini-planetarium, som gjorde stor lykke. Billedet er taget Kr. Himmelfartsdag, som var en *meget* stille dag. Til gengæld var der et mylder af mennesker de andre dage. I alt 1.000 prøvenumre af UFO-NYT blev uddelt!
Foto: Kim Møller Hansen.

SUFOIs stand var lunt placeret mellem Tycho Brahe Planetariets stand og standen for Ole Rømers museum. Personen i billedets midte er Lars Spatzek, der er en flittig og dygtig skribent i tidsskriftet »Astronomi & Rumfart«.
Foto: Kim Møller Hansen.

den 1. maj kl. 12 af borgmester Anders Bak, som kunne løfte sløret for de tre nye »maskiner«, som Ole Rømers museum har fået sponsoreret af Velux Fonden.

Som et ekstra trækplaster var der lige ud for SUFOIs stand opstillet et lille oppusteligt mini-planetarium, hvor folk fra Tycho Brahe Planetariet kunne give en lille forsmag på, hvad der venter folk i det »rigtige« planetarium, som skal stå færdigt i november 1989 (se UFO-NYT 1/89).

SUFOI fik markeret sine holdninger på udstillingen. Vi fik os en god snak med mange mennesker, og der blev knyttet gode kontakter udstillerne imellem. Så det er ingen overdrivelse at kalde »Mellem himmel og jord« for en succes.

Velkommen til de nye læsere, som efter at have »opdaget« **ufo-nyt** på udstillingen har fået lyst til at vide mere om ufo-fænomenerne gennem **ufo-nyt!** □

Hos astrologerne kunne man få stillet sit horoskop via computer. Astrologerne mødte også op på Kr. Himmelfartsdag. Gad vide, om de ikke kunne forudse, at vejret denne dag ville blive så godt, at folk hellere ville i skoven end gå på udstilling?
Foto: Kim Møller Hansen.

OBSERVATIONER

Danmark

Af Torben Birkeholm.

Perioden gav et lavt antal henvendelser om observationer. Den meget milde vinter med få frostklare nætter er sikkert en af de væsentligste årsager. Normalt er de fleste observationer jo gjort i mørke på en stjerneklar himmel, hvor folk ofte lægger mærke til et lys. Med udbredt skydække falder antallet af observationer af stjerner, planeter, meteorer, satellitter og fly næsten helt væk - og de udgør jo en meget stor del af de ufoberetninger, vi får henvendelser om.

Grøn kugle en hallucination?

Hér skal kort omtales en af de få observationer fra det første kvartal i år, nemlig den fra 6. marts, ved 4771 Kalvehave. Observatøren, en ældre mand, gætter selv på, at en form for hallucination må være årsagen til det mærkelige fænomen. Ca. 10 minutter over otte om morgenen stod han på Viemosegade og ventede på bussen mod Præstø. Det var diset og helt stille, ikke en vind rørte sig.

Pludselig fik han øje på en »rund, ikke skarpt afgrænset, lysende grøn tingest« i de høje trækroner på den anden side af vejen. Det grønne lys var ca. 25 cm i diameter og højst 30 meter borte. Det bevægede sig tilsyneladende hen imod observatøren, der tog sine briller af og gned øjnene af forbløffelse.

Manden måtte bevæge sig nogle meter til venstre, for at lyset ikke skulle forsvinde bag huset overfor. Mens det grønne lys nærmede sig, blev det mindre og mindre og forsvandt til sidst helt, ca. midt på vejen, et par meter fra manden. Det hele varede 30-60 sekunder. Der var ikke andre vidner til stede, så den ældre mand gik ud på vejen og trådte på det sted, hvor lyset var forsvundet, men måtte forundret konstatere, at der ikke var spor at se.

Når manden gætter på, at han var udsat for en hallucination, hænger det sammen med, at hans sindsstemning var præget af, at han skulle til kontrol for en alvorlig sygdom på sygehuset. Det er selvfølgelig også en mulighed, men samtidig minder beretningen om andre tilfælde, der ofte kædes sammen med det såkaldte kuglelyns-fænomen - altså en form for plasmaudladning. Den rigtige forklaring i dette tilfælde kan desværre ikke bestemmes på grundlag af de foreliggende oplysninger.

Ufoer tæt på i 1988

Under denne overskrift udsendte SUFOI kort før påsken den årlige pressemeddelelse om resultatet af undersøgelserne - denne gang for året 1988.

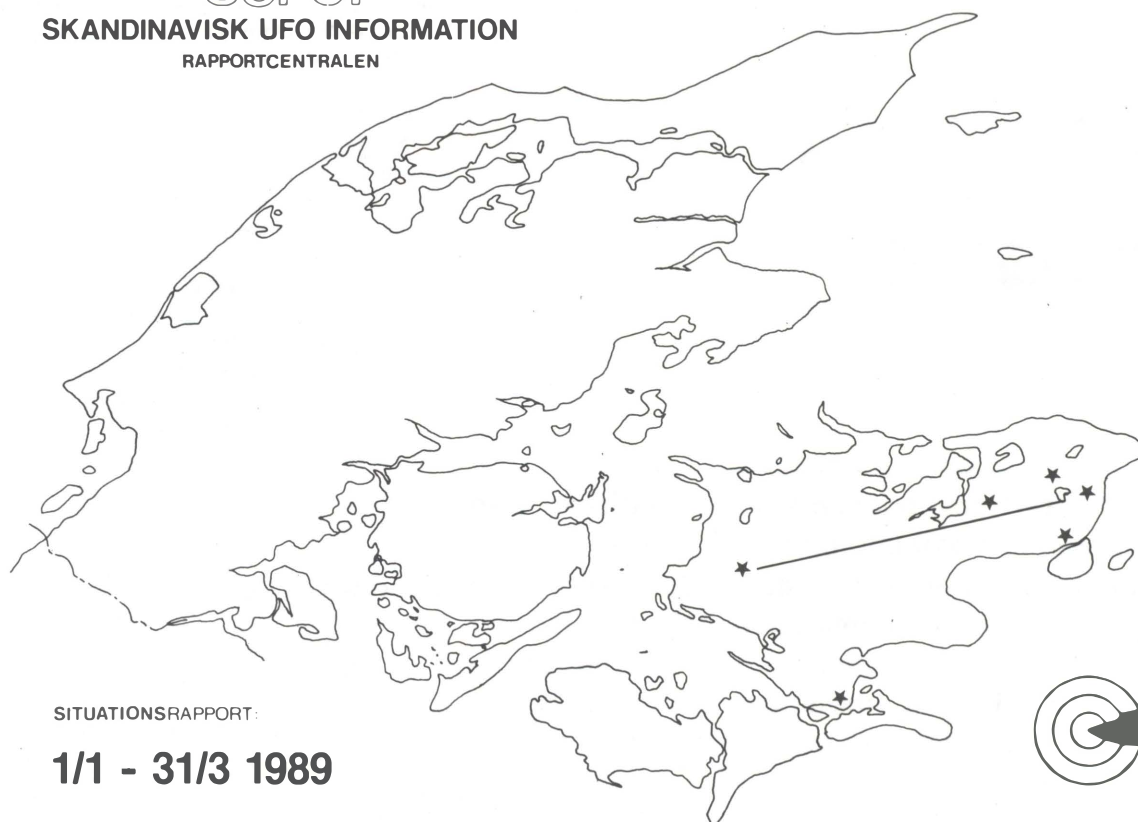
Læserne vil forstå, at vi omtalte to sjællandske observationer som særligt interessante. Den ene var den mystiske pilotobservation fra 7. juni 1988, hvor en flyinstruktør og hans elev blev fulgt af et sølvfarvet, kuglerundt objekt, under en flyvning i fuldt dagslys over Allerød flyveplads (omtalt i UFO-NYT 4/88, side 4). Den første danske *video*-optagelse af et ufofænomen var selvfølgelig det andet interessante tilfælde fra 1988 (se UFO-NYT 3/88, side 4-5 og UFO-NYT 1/89, side 6-8), som blev omtalt i meddelelsen, der blev udsendt til aviser, radio og TV.

Et sølvfarvet, kugleformet objekt forfølger et fly over Allerød flyveplads - én af de mest interessante observationer fra 1988.

Tegning: Stefan Harboe Andersen.

NL.1.
Nattelysfænomen 1
Et punktformet lys uden detaljer

NL.2.
Nattelysfænomen 2
Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
Et punktformet fænomen uden detaljer

DL.2.
Dagslysfænomen 2
Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.1.
Nærobservation af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NO.2.
Nærobservation af 2. grad
Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

NO.3.
Nærobservation af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Oversigt over observationer registreret i perioden 1. januar til 31. marts 1989

Observa-tionsdato	Begyndel-sestids-punkt	Varig-hed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal obs.	Farver	Evt. identifi-kation
01-11-88	ca. 11.00 DNT	4-5 sek.	3450 Allerød	flere	mørk	
medio jan. 1989	16.55 DNT	1 min.	3650 Ølstykke	1	grøn	
17-02-89	20.20 DNT	1 time	mellem 2970 Hørsholm og 4200 Slagelse	2	gul, rød	
28-02-89	21.45 DNT	1 min.	2720 Vanløse	1	violet, lyserød	
06-03-89	ca. 08.10 DNT	30-60 sek.	4771 Kalvehave	1	grøn	

84 henvendelser på ét år

Opgørelsen viser, at folk har kontaktet SUFOI 84 gange i 1988 om observationer, som de ikke selv kunne forklare. Det er et lille fald i forhold til 1987, hvor vi registrerede 105 henvendelser, men det ligger tæt på de 87 henvendelser, som vi registrerede i 1986. Opklaringsprocenten ligger stabilt omkring 90.

TV og aviser meget interesserede

Pressemeddelelsen skabte en stor interesse hos medierne, og Ritzaus Bureau udsendte en redigeret version, som også blev gengivet i deres telefonavis. Dagbladene bragte i alt 27 artikler om sagen lige fra små notitser over mere udførlige omtaler til stort opsatte artikler med foto, tegninger og interviews med repræsentanter for SUFOI.

Video-optagelsen fra Lyngby var selvfølgelig »guf« for billed-medierne, og SUFOI fik straks henvendelser fra nyhedsredaktionerne på TV-Avisen, TV2's Nyhederne og DR's Landet Rundt. De ville alle vise noget af optagelsen, men kun Landet Rundt kunne opfylde fotografens ønske om at vise hele optagelsen og at lade SUFOI medvirke. Derfor blev optagelsen vist i Landet Rundt, den 21. marts, kl. 18.05, efterfulgt af et interview i studiet med SUFOIs formand.

Interessen for ufo-fænomenerne og SUFOI viste sig i øvrigt i tider derefter med flere indslag i regional- og lokal-radioer, og f.eks. viste det Københavnske lokal-TV, Kanal 2, et interview med SUFOIs sekretær Karin Bøger, i magasinprogrammet »Morgenflimmer«, den 28. marts. □

TILBUD TIL DIG

Kursus for rapportoptagere

Af Torben Birkeholm.

SUFOI er den eneste danske organisation, der indsamler beretninger om ufo-observationer, og som forsøger at finde en forklaring på, hvad folk oplever.
Dette spændende detektivarbejde udføres af en håndfuld specielt trænede rapportoptagere, som gør en stor indsats. Læserne kan følge en del af arbejdet gennem de artikler og oversigter, der bringes her i bladet.

Ikke alle rapporter undersøges i detaljer

Vi synes selv, at vi er blevet dygtige til arbejdet. I dag kan vi f.eks. opklare de fleste af de observationer, vi får besked om. Men ofte står vi i den kedelige situation, at vi må opgive at undersøge en ellers spændende sag helt til bunds. Det betyder, at vi nøjes med at sende et spørgeskema til udfyldelse og evt. tager en snak i telefon med observatøren. I mange tilfælde ville det være det rigtige at besøge folk, tage med dem ud til observationsstedet, efterlyse vidner, checke flytrafik i området og meget andet.

Måske overser vi på den måde vigtige brikker, der kan bidrage til opklaringen, eller som kan hjælpe til at give et samlet billede af ufo-fænomenerne.

Mangel på rapportoptagere

Årsagen til, at vi må henlægge nogle rapporter, er den ganske enkle, at vi ikke har folk nok. F.eks. kan en rapportoptager i København vanskeligt få mulighed for at besøge en observatør i Næstved – for ikke at tale om Lolland-Falster området. På samme måde har vi »huller« i dækningen andre steder i landet. Og de rapportoptagere, vi har, kan ikke overkomme det hele altid.

Vi har altså hårdt brug for flere rapportoptagere – og helst folk der ved noget om arbejdet. Sidste gang, vi uddannede et hold rapportoptagere, var tilbage i 1984 – og *nu* skal det være igen!

Nye kurser i år

SUFOI planlægger derfor en række kursusforløb fra efteråret 1989, og vi vil gerne høre, om *du* vil være med. Du behøver ikke at vide noget som helst om rapportoptagelse for at deltage. Blot du er nysgerrig, udadvendt og interesseret i mennesker og ufo-fænomenerne, kan du være med. Det er en fordel, hvis du kan formulere dig både skriftligt og mundtligt – og så skal du være villig til at bruge en del af din fritid på arbejdet. Så kan vi også love dig nogle spændende timer som »detektiv«, og vi skal nok lære dig resten.

Både teori og praksis - i moduler

De kommende kurser vil bl.a. indeholde noget om følgende emner:

- hvad betyder ufo, ifo m.v.?
- forberedelse
- interview-teknik
- udfyldning af skemaer
- vidne-psykologi
- brug af kompas, vinkelmåler m.v.
- måle-usikkerhed
- kendte fænomener (planeter, ildkugler, fly m.v.)
- vurdering og rapport-skrivning

Som noget nyt vil kurserne blive afviklet i moduler. Det vil sige, at man deler kurset op i »småbidder« over en periode, f.eks. med start en lørdag (evt. søndag), og resten fordelt over nogle aftener eller eftermiddage.

På den måde får man mulighed for at prøve tingene i praksis ind imellem. Det har tidligere været et problem, at kurset blev presset sammen i en weekend, og at man havde brug for at snakke med de andre rapportoptagere om sine erfaringer.

Skriv eller ring, hvis det er noget for dig

Da det er første gang, at vi forsøger denne kursus-form, vil det fortrinsvis blive i tilknytning til de lokale ufo-grupper, f.eks. i

Aalborg, Århus og København. Men det hele afhænger af, hvor mange der er interesserede.

Derfor, hvis du synes, »efterforskning« og »detektivarbejde« lyder spændende, så fat pen og papir. Send dit navn og adresse samt telefonnr. – og gerne et par ord om dig selv – til: SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Så vil du senere modtage et tilbud om at deltage i kurset.

Du kan også ringe til Torben Birkeholm på tlf. 98 14 70 97, på hverdage mellem 17 og 19, samt weekend i dagtimerne. □

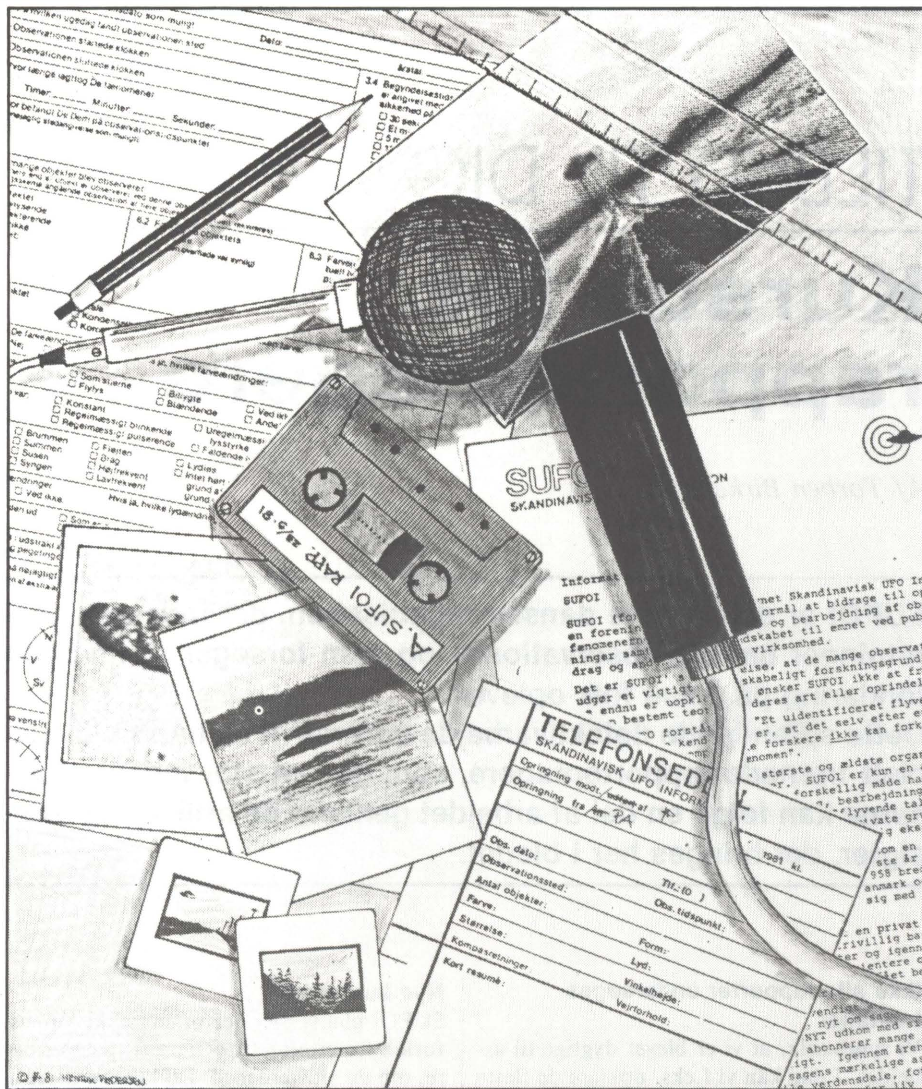
UFO foredrag

Tirsdag den 10. oktober 1989
kl. 19.30
på Hovedbiblioteket,
Mølleparken, Aarhus C.

Entré: kr. 20,00.
Gratis adgang for UFO-NYTs abonnenter!

Nærmere oplysninger hos:
Inge Svane, tlf. 86 99 92 39
Peter Nørgaard, tlf. 86 80 13 15
Bo Nielsen, tlf. 86 28 38 71

Her ses et lille udsnit af en SUFOI-rapportoptagers skrivebord.

CIRKLER I KORNMARKER

Fup eller fakta?

Af Flemming Rasmussen.

Ligesom Skotland har sin »Nessie«, har det sydlige England også et mystisk fænomen. - Hen på sommeren, når kornet er modent, optræder sælsomme cirkler i visse kornmarker. Er disse cirkler lavet af ikke-jordiske fartøjer eller af noget så naturligt som små lokale hvirvelvinde?

Hvert år, når sommeren kulminerer, og næsten alle holder ferie, er det sløjt med rigtige nyheder – det er »agurketid«. På denne tid af året er avisernes spalter ofte åbne for de mest mærkelige ting, der så meget let bliver sensationer. På den måde er det gået med den skotske »Nessie« og nu de seneste år med de mærkelige cirkler i sydengelske kornmarker.

Cirklerne

Mellem maj og september dukker de mystiske cirkler op om natten i opdyrkede kornmarker, som oftest i modne hvede- eller bygmarker. De mystiske cirkler er egentlig elliptiske, og det mystiske ved dem er, at ikke to cirkler er helt ens. Det mest almindelige er en enkelt cirkel, men de optræder også i formationer på tre eller flere.

Og at de dukker op om natten, uden at nogen har set det, har fået mange til at tro, at det er aftryk fra landede ufoer. Engelske ufologer fra alle grene af »ufologien« har undersøgt cirklerne og er kommet med vidt forskellige konklusioner.

I cirklerne er kornets strå bøjet i et hvirvelmønster, der ligner en spiral med centrum i ellipsens fokuspunkter. Stråene ligger, som om en stor kam har presset dem ned og derefter drejet rundt med uret.
En undersøgelse af planterne i cirklerne viste, at de var intakte, selv om stråene var bøjet 90° lige over jorden. Det nedtrykkede korn ligger i lag, hvor stråene ikke peger i samme retning. Et sted var afvigelsen mellem de forskellige lag helt oppe på 160°. Et andet og meget vigtigt træk er, at de fleste forekomster, ca. 80%, er i nærheden af skråninger. De fleste cirkler opstår i forholdsvis øde områder og opdages derfor først, når marken skal høstes.

Cirklerne er dog ikke kun et engelsk fæ-

nomen, da de gennem mange år også er set i både Frankrig, Australien og Canada.

Teorierne

Selv om cirklerne først omtales i 1960erne, dukkede de første op allerede i 1940erne, hvilket kunne tyde på, at deres opdukken har en naturlig forklaring. Men der er næsten lige så mange teorier om cirklernes herkomst som antallet af ufo-organisationer på de britiske øer.

Nogle hævder, at cirklerne er landingsaftryk fra ufoer. En britisk ufolog gik endda så vidt, at han påstod, at den engelske regering havde opsat »et hemmeligt elektrisk tårn« for at se, hvordan ufoerne »lavede cirklerne«. Sandheden var, at »det elektriske tårn« var et ganske almindeligt olieboretårn.

Andre mener, at cirklerne har en ganske naturlig oprindelse.

Svindel

Erfarne ufologer vil ikke blive overrasket, hvis det viser sig, at en del af cirklerne er svindel. I august 1983 fik en engelsk avis et par landmænd til at lave cirkelformation med den hensigt at narre en konkurrent, hvilket dog ikke lykkedes.

Da de fleste cirkler dukker op i forholdsvis øde områder, kan man med rette tvivle på, om de er svindel, for hvem ville bruge tid på at lave en cirkelformation, hvor den ikke opdages og får omtale?

Alligevel må man nok erkende, at de cirkelformationer, der har fået den største omtale, alle lå i ret befolkede områder. Så chancerne for, at de er af tvivlsom oprindelse, er ret store.

Helikoptere

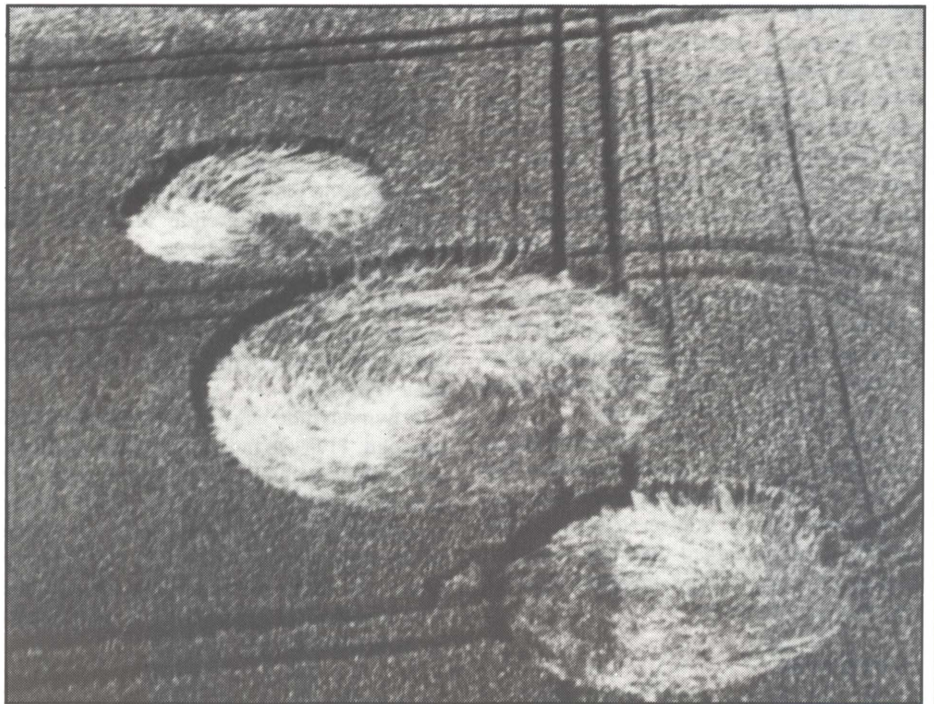
En anden mulig forklaring på cirklerne er, at de er lavet af de nedadgående vinde fra en helikopters rotorblade. Dette forklarer dog kun, hvorfor der ikke er fundet spor fra cirklerne og ud i markerne, for vindene fra en helikopter kan ikke danne de karakteristiske spiralmønstre. Og da militæret har udelukket, at de har været i nærheden af de marker, hvor cirkler er opstået, kan denne mulighed helt afskrives.

UFOer

Den teori, der har fået størst omtale i medierne, er ufo-teorien. Et af de ældste ufotidsskrifter, *Flying Saucer Review,* har brugt megen spalteplads på at forklare, at de mystiske cirkler skyldes ufolandinger.

Det ville da være spændende, hvis det virkelig hang sådan sammen. Desværre må man nok se i øjnene, at forklaringen er en helt anden, selv om samme tidsskrifter hævder, at vidner har set mærkelige lys nær stedet, hvor cirkler er opstået i løbet af natten.

Et vidne har sågar set et gigantisk ufo lave cirkler i en mark samtidig med, at det påvirkede tre biler i nærheden. Han havde endda held til at fotografere ufoet. Men de rapporter, han sendte til henholdsvis *Fly-*

Tre aftryk i en kornmark ved Westbury i England fotograferet fra en militærhelikopter den 4. august 1987. Bemærk spiralmønsteret. Foto: Flying Saucer Review.

To personer står her i et cirkulært aftryk i en kornmark ved Silbury Hill. Mystikken omkring aftrykkene er blevet forstærket af, at mange af dem er fundet nær Silbury Hill. Denne 40 meter høje engelske »pyramide« var måske en tempelhøj for 4.000 år siden.
Foto: George Wingfield.

Fra toppen af Silbury Hill kan man få et overblik over de mange aftryk i kornmarkerne.
Foto: George Wingfield.

ing Saucer Review, BUFORA (British UFO Research Association) og en lokal avis, var ikke ret meget værd, da de var direkte modstridende. En nærmere undersøgelse viste da også, at hverken observation eller foto kunne tages alvorligt, da den lokale avis, der var involveret i sagen, havde meget stærke økonomiske interesser i at overbevise omverdenen om, at et ufo havde lavet cirklerne.

En anden og meget vigtig ting i forbindelse med de sete lys er, at et af de steder, hvor der er set nattelys i forbindelse med cirklers opdukken, ligger i indflyvningsruten til en meget trafikeret lokal lufthavn.

Andre af de steder, hvor der er set lys, er i nærheden af militære øvelsesområder. Det er også almindelig kendt, at militærets brug af fjernstyrede fly udløser ufo-rapporter, da folk i almindelighed ikke har kendskab til disse, ofte hemmelige, fartøjers ikke helt almindelige udseende.

Hvirvelvinde

I 1981 bragte det engelske ufo-tidsskrift *PROBE Report* en artikel om tre mystiske cirkler, der dengang optog sindene. Efter en omtale af hele polemikken spændende fra ufoer over vandalisme til hvirvelvinde havde man fået dr. Terence Meaden, leder af TORRO (Tornado and Storm Research Organization) til at se på cirklerne. Han mente og kunne dengang så småt bevise, at de cirkulære aftryk var forårsaget af små lokale hvirvelvinde.

Siden 1981 er antallet af tilfælde mangedoblet, måske som følge af den megen presseomtale, så i 1987 indgik BUFORA et samarbejde med TORRO med henblik på at undersøge hvirvelvinds-teorien.

TORROs leder, dr. Terence Meaden, der er ekspert i hvirvelvinde og en fremtrædende forsker inden for britisk meteorologi, har gennem de seneste 8 år besøgt næsten 100 cirkel-formationer i det sydlige England. Ifølge det materiale, han har indsamlet, kan cirklerne skyldes hvirvelvinde. Denne teori støttes af øjenvidner.

Meaden mener, at under visse meteorologiske og topografiske omstændigheder kan nedadgående hvirvelvinde blive stationære, og den hurtigt roterende luftmasse kan danne cirkler i kornmarker.

Hvirvelvinde er ideelle til at danne cirklerne, da lufttrykket i dem passer med mønstrene i det nedtrykkede korn. Da to hvirvelvinde ikke er ens, vil to cirkler heller ikke være det.

I hvirvelvinde går vindspiralerne indad og opad. Hvirvelvinde er termiske opvinde, der af en eller anden grund roterer. Det, der er sket de steder, hvor der er opstået cirkler i markerne, er, at en hvirvelvind som følge af de meteorologiske forhold (vindhastigheder på under 16 km/t) og geografiske forhold (marker i nærheden af skråninger) er blevet stationær.

Opinionsundersøgelse

I 1987 foretog BUFORA med støtte fra TORRO en undersøgelse blandt kornproducenter i Hampshireområdet, hvor der er mange cirkelformationer, for at finde ud af, hvad de berørte landmænd mente om cirklerne. I alt 90 personer svarede, og blandt dem var der kun tre, der troede, at cirklerne var lavet af ufoer. Blandt de resterende var der omtrent lige mange, der mente, at cirklerne skyldtes svindel eller hvirvelvinde.

I de 90 besvarelser var der 19 nye beretninger om cirkler, og af dem var de 13 helt ukendte før undersøgelsen. Kun to af disse beretninger havde fået mediedækning, da medierne kun omtaler de mest komplekse, der også er de mest spændende.

Undersøgelsen viste, at der gennemsnitlig optræder en cirkel pr. 35.000 hektarer pr. år.

Ingen af de 90 havde set et ufo lave en cirkel, så man kan roligt sige, at det ikke er bevist, at det er ufoer, der er de skyldige.

Afmystificering

Det er let at dømme andre for deres fejl, men efter at have læst forskellige ufo-tidsskrifters behandling af mysteriet om de mystiske cirkler, er der vist ikke længere tvivl tilbage: de er ikke så mystiske, som visse såkaldte ufologer med *Flying Saucer Review* i spidsen gerne vil gøre dem til. Kun to muligheder står tilbage: Efter al sandsynlighed er de simple cirkelformationer af naturlig oprindelse, dannet af små lokale hvirvelvinde, mens de mere sjældne og meget komplekse, der har fået den største mediedækning, skyldes en form for svindel.

I 1986 udgav Paul Fuller og Jenny Randles bogen *»Mystery of the Circles«* (se UFO-VISION 1988), hvor de på en meget seriøs måde behandler de mystiske cirkler og deres oprindelse, som efter deres mening skyldes hvirvelvinde og svindel.

Af den grund må det være passende at citere Paul Fullers slutbemærkning i en artikel i International UFO Reporter maj/juni 1988: *»Når professionelle meteorologer fortæller os, at hvirvelvinde kan lave cirklerne, og når de samtidig fremlægger øjenvidneberetninger, hvordan kan vi så finde på at fortælle dem, at de tager fejl, og hvorfor skulle andre videnskabsmænd så tage vore påstande mere alvorligt? Det er bedrøveligt, at visse ufologer ikke har taget ved lære af de seneste 40 år.«*

For den interesserede kan det oplyses, at dr. Terence Meaden fra TORRO har planer om at udgive en videnskabelig bog om samme emne, så mon ikke denne myte snart manes effektivt i jorden.

Lad mig slutte med de ord, som Jenny Randles bruger i en omtale af et TV-program om de mystiske cirkler i *Northern UFO News* nr. 133, september/oktober 1988: *»Debatten vil løbe videre og videre, men desværre vil den nok løbe i cirkler.«* □

Kilder

PROBE Report vol. 2, nr. 5, december 1981.

Flying Saucer Review vol. 32, nr. 2, 1987.

Flying Saucer Review vol. 32, nr. 6, 1987.

Flying Saucer Review vol. 33, nr. 2, 1988.

Flying Saucer Review vol. 33, nr. 3, 1988.

International UFO Reporter vol. 13, nr. 3, maj/juni 1988.

CENAP-Report nr. 6, 1988.

Northern UFO News nr. 133, september/oktober 1988.

NÆROBSERVATION af 2. grad

Svensk nærobservation

Af Birgit Sälgström.

»...UFO'et var blåmetallisk og omgivet af en grå-orange tåge. På undersiden var der et hul, hvorfra der kom lynglimt...«

Hr. og fru Berg sov, da deres hund og kat blev rastløse og ville ud. Men dyrene ville hurtigt ind igen – så ud, så ind igen. De var åbenbart bange for et eller andet uden for huset. Deres underlige opførsel begyndte omkring kl. 01.00 og varede til ca. kl. 03.00.

På dette tidspunkt besluttede hr. og fru Berg sig til at stå op og tage tøj på. Fru Berg (59 år) kiggede ud af vinduet og så, at hunden stod fuldstændig stiv. Kun dens kæber bevægede sig. Hun gik hen til hoveddøren (klokken var nu 03.30), åbnede den, og dér så hun en isblå kugle på omkring 6 x 8 meter svæve over trætoppene kun 150 meter borte.

Den var metallisk blå og omgivet af en grå-orange tåge. På undersiden var der et hul, hvorfra der kom lynglimt. Fru Berg var helt paralyseret og kunne ikke råbe på hjælp, da hendes kæber var som låst. Hun fik gåsehud over hele kroppen, og et eller andet bevirkede, at hun fik frygtelig ondt i panden, som om hendes hjerne var ved at blive suget ud. Hun troede, at hun skulle dø.

Fem minutter senere forsvandt ufoet pludselig, måske sidelæns eller ned bag træerne. Fru Berg kunne herefter bevæge sig og vendte hurtigt omkring. I samme øjeblik fik hun ligesom et nålestik i ryggen.

Hr. Berg gik ikke udenfor. Han havde klædt sig på, men lagde sig på sengen for at slappe af. Han hørte en summende lyd – måske fra fyret eller en bilmotor, tænkte han.

Fru Bergs tøj og dyrene stank af svovl efter hændelsen. Da hr. Berg kl. 04.00 gik en tur med hunden, lugtede der udenfor huset af kreosot (stof lavet af tjæreolie), men han så intet.

Nytårsdag opdagede fru Berg et brændt mærke på sin bluse på det sted på ryggen, hvor hun var blevet ramt af lynglimtet. Mærket var ca. 5 cm stort, og det så ud til, at trådene var brændt sammen. Blusen blev undersøgt privat af en ufolog og forsker, der arbejdede ved FDA (Det nationale forsvars forskningsinstitut). Han mente, at tøjstykket var blevet ramt af statisk elektricitet, der sprang fra fru Berg til objektet.

Fru Berg havde en meget svær hovedpine i fem dage og følte nu og da ligesom et nålestik i ryggen.

Den samme nat mellem kl. 01.00 og 01.30 kørte en mand på vejen fra Falun til Säter. Han så et blåt lys svæve over Bispberg og standsede sin bil, hvorefter han betragtede lyset i 10 minutter. Så kørte han videre.

Da han ankom til sin venindes hus i Säter, så han efter det igen og opdagede, at det stadig svævede over Bispberg. Han ved ikke, hvor længe det blev der, for han gik indendørs og så ikke efter det mere.

Vi spurgte os for rundt om i landsbyen Bispberg og opdagede, at mange mennesker havde set lysfænomenet. Bispberg er geografisk interessant. Her er gamle miner, hvorfra man i generationer har udvundet jern, molybdæn og andre metaller. □

Kilde:
AFU Newsletter 31.

Dette objekt blev set af fru Berg nytårsnat 1987. Tegning: Stefan Harboe Andersen.

På vej til Mars

Af Kim Møller Hansen.

For snart 20 år siden - den 21. juli 1969 - gik det første menneske på Månen. Næste mål er Mars, som russerne regner med at lande på inden år 2015.

Hvorfor er Mars interessant?
Hvad er grunden til, at Mars er trådt i forgrunden for planetforskning i dag?

Mars repræsenterer et meget vigtigt led i planeternes udvikling fra Månens primitive geologi til Jordens meget komplicerede.

Udviklingen af overfladestrukturerne og klimaet på Mars har sin ganske særlige historie, og eksperterne har stadig ikke opgivet håbet om at finde åbent vand og en tættere atmosfære på Mars.

Desuden er Mars et af de få himmellegemer i vort solsystem, hvor der endnu er mulighed for at finde en eller anden form for liv eller i det mindste et tidligere liv.

Endelig er Mars den første planet, hvor der med vor civilisations nuværende stade er mulighed for at landsætte mennesker.

En enkelt ekspedition - selv bemandet - er imidlertid ikke nok til at løse alle planetens gåder. Hertil kræves der detaljerede undersøgelser såvel fra kunstige Mars-satellitter som på overfladen og i undergrunden.

Forberedelser
De fleste forskere er af den mening, at en bemandet ekspedition til Mars først kan foretages, efter at der har været opsendt automatiske apparater, som giver mulighed for etapevis at udvikle det fornødne forsknings- og transportudstyr, udvælge de mest interessante områder med henblik på de følgende landinger og udføre de nødvendige forskningsarbejder dér.

Et af de første mål er inden år 2000 at hente prøver af den gådefulde planets overflademateriale ned til Jorden.

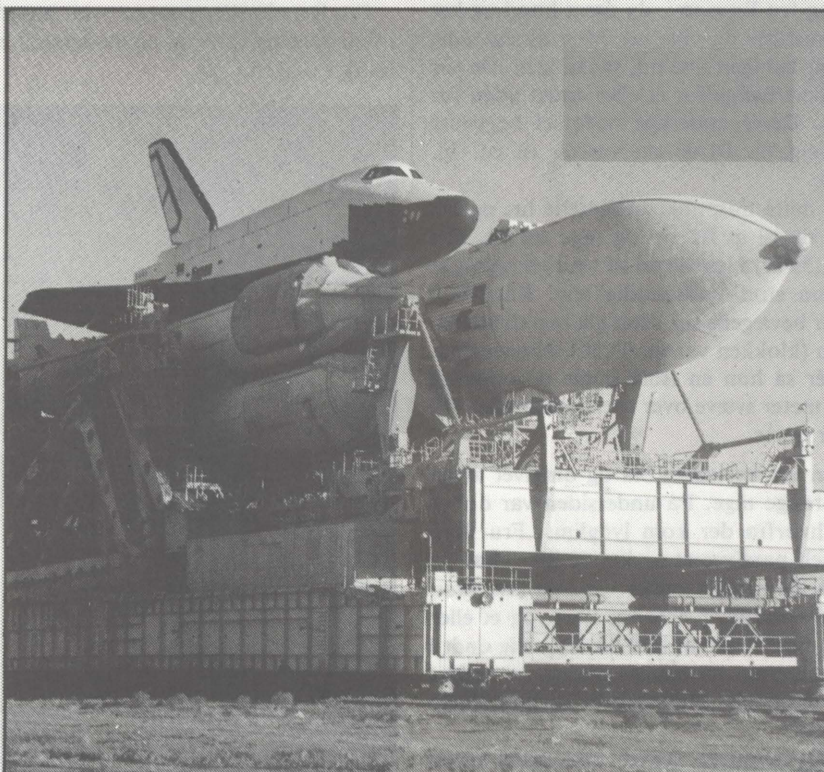
Det første skridt er taget med det sovjetiske Fobos-projekt. I juni 1988 opsendte Sovjet to rumsonder med kurs mod Marsmånen Fobos. Den 1. september 1988 ophørte den ene af sonderne, Fobos-1, med at sende signaler tilbage til Jorden. En forkert kommando fra Jorden fik sonden til at vende forkert, så solpanelerne ikke kunne fungere efter hensigten. Nu håber russerne, at Fobos-2 vil nå helskindet frem, så der kan blive landsat to landingsmoduler med videnskabeligt udstyr.

Næste skridt bliver sandsynligvis taget i 1994 med opsendelsen af to rumfartøjer, som hver især indbefatter: en *kredsløbsstation* (en slags kunstig Mars-satellit); en *returraket* (som skal sende billeder af Mars tilbage til Jorden); et *landingsmodul*, som medfører en speciel ballon med måleinstrumenter og et Mars-køretøj; ti små automatiske *målestationer* og *sonder*, der skal trænge ned og undersøge overfladens fysisk-kemiske sammensætning.

Mars-bil fra Tjernobyl
Mars-køretøjet er udviklet af de samme sovjetiske teknikere, som byggede det tidligere Måne-køretøj. En prototype af Mars-køretøjet har allerede stået sin prøve ved rensningen af tagene på atom-kraftværket i Tjernobyl for radioaktive stoffer.

Mars-køretøjet får et omfattende arbejd-

Snestorm i rummet

Den 15. november 1988 kl. 4.00 (dansk tid) lettede den kæmpemæssige Energija-løfteraket med rumfærgen »Buran« (snestorm) fra Bajkonur i sovjetrepublikken Kasakhstan. Kl. 6.47 nåede Buran sin planlagte kredsløbsbane, og efter at have været to gange rundt om Jorden på knap tre timer landede den sikkert på en fem kilometer lang landingsbane i nærheden af opsendingsstedet.

Buran ligner den amerikanske rumfærge, men den sovjetiske udgave af et »genbrugs-rumskib« bruger først sine egne motorer, når løfterakettens to trin har bragt den op i 160 kilometers højde over Jorden.

Motorerne fungerer derefter som en slags tredje trin og accelererer rumfærgen op til kredsløbshastighed. I modsætning til den amerikanske rumfærge anvender Buran motorerne under landingen. De kan ligeledes bruges til at bringe fartøjet til sikker landing, hvis løfteraketten svigter under starten.

Den store Energija-løfteraket giver den sovjetiske rumfærge en større lasteevne end den amerikanske. Buran kan bringe en last på 30 ton ud i rummet og vende tilbage med 20 ton.

Kabinen er beregnet til to eller fire kosmonauter og kan desuden rumme op til seks passagerer.

Flyvningerne kan alt efter formålet vare mellem 7 og 30 dage. Foreløbig er der planlagt to til fire flyvninger om året. □

sprogram. Foruden at tage materialeprøver og fotografere skal det foretage seismiske målinger og fungere som radiofyr for landsætning af andet måleudstyr.

Radiosignaler fra Jorden til Mars bruger 20-30 minutter om at nå frem, og det vil give problemer ved styringen af fartøjet. Det skal derfor udstyres med et »intelligent« ekspertsystem bestående af TV-kameraer og laser-afstandsmåler, så det kan klare sig på egen hånd i krisesituationer.

Bemandet flyvning

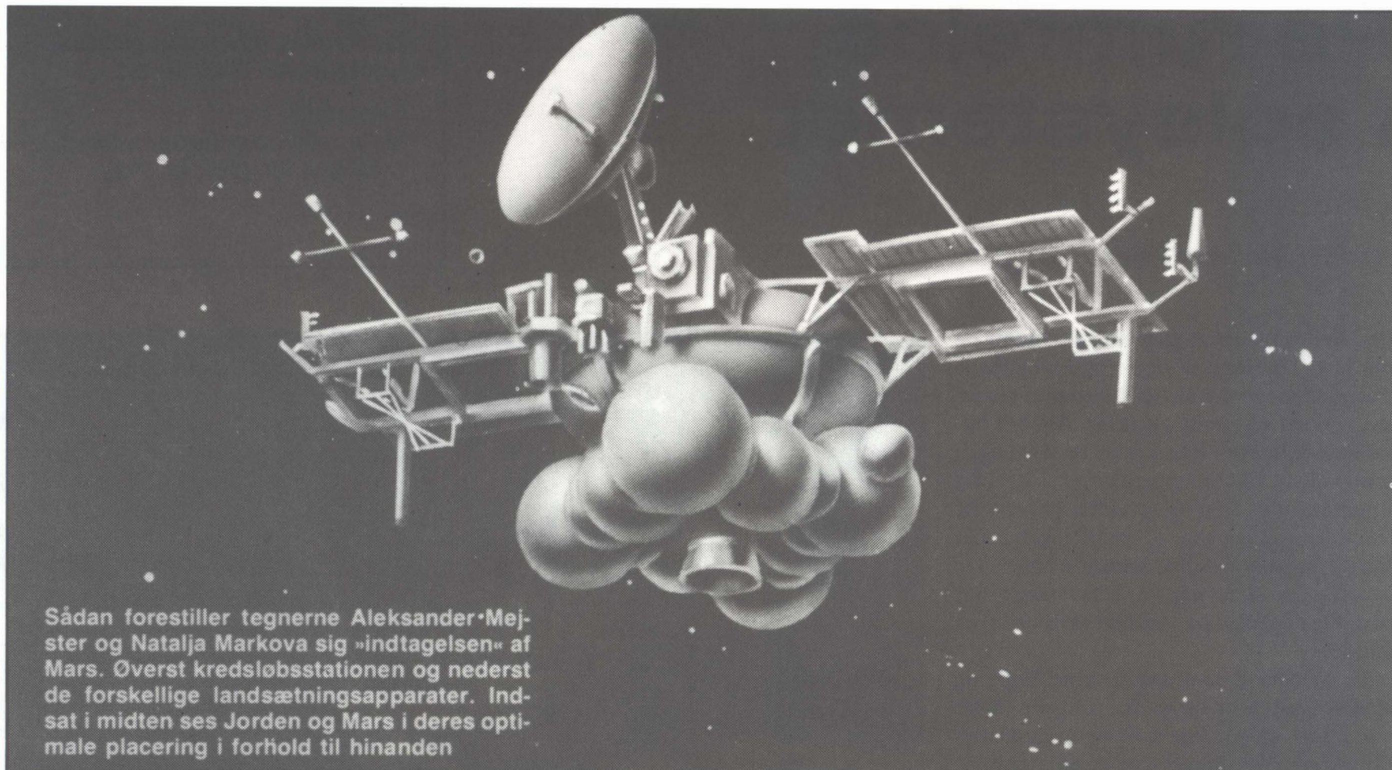
Mars-projektets afsluttende etape - den bemandede ekspedition til Mars - vil sandsynligvis koste mellem 50 og 100 milliarder dollars (lidt mindre end hvad USA og Sovjet bruger årligt på atomraketter).

Turen fra Jorden til Mars vil tage omkring 300 døgn. Sovjet har via sit rumstationsprogram indhøstet betydelige erfaringer med menneskets langtidsophold i rummet.

Det er derfor en realistisk mulighed, at der sendes en bemandet ekspedition til Mars i tidsrummet mellem år 2010 og 2015. Spørgsmålet er så, om det alene vil blive et sovjetisk projekt, eller om rejsen bliver et resultat af et internationalt samarbejde mellem Sovjet, USA og Europa. □

Kilder:

Fakta om Sovjetunionen, december 1988 og januar 1989.

Sådan forestiller tegnerne Aleksander Mejster og Natalja Markova sig »indtagelsen« af Mars. Øverst kredsløbsstationen og nederst de forskellige landsætningsapparater. Indsat i midten ses Jorden og Mars i deres optimale placering i forhold til hinanden

ANMELDELSE

På rumrejse i solsystemet

På rumrejse i solsystemet,
af Helle og Henrik Stub,
Gyldendal 1988, kr. 128,-.

Rumfart,
36 farvedias, teksthæfte, lydbånd,
Gyldendal AV 1988, kr. 793,-.

Solsystemet,
36 farvedias, teksthæfte, lydbånd,
Gyldendal AV 1988, kr. 793,-.

Af Kim Møller Hansen.

Der findes mange bøger om astronomi og rumfart. De fleste er flotte og indbydende med mange farvestrålende billeder af planeter, stjerner og fjerne galakser. Altså et billedmateriale, som kan fascinere såvel børn som voksne. Men bøgernes tekst er ofte skræmmende. Den store viden bliver ofte formidlet i et kedeligt og svært tilgængeligt sprog. Og så er det ofte oversatte bøger. Og hvorfor nu det, når vi i Danmark har adskillige dygtige og vidende skribenter på området.

To af dem – cand.scient.'erne Helle og Henrik Stub – er kendt fra tidligere bøger om emnet og utallige artikler i tidsskriftet »Illustreret Videnskab«, og de har netop på Gyldendal fået udgivet bogen *»På rumrejse i solsystemet«*.

Bogen er beregnet til brug i fysikundervisningen på gymnasiets første årgang, men er så absolut også meget velegnet udenfor undervisningslokalerne til selvstudium eller til brug i studiegrupper.

Bogen er inddelt i seks afsnit. De fire første afsnit:

- Solsystemet
- Mars og dens måner
- Marsrejsen
- På rumrejse i solsystemet

udgør et samlet hele, der kan læses af de fleste med interesse for emnet.

Bogens sidste to afsnit:

- Rumfartens fysik
- Perspektiver (Er der liv i Universet?)

forudsætter et vist kendskab til fysiske love og matematik, da de uddyber den fysiske baggrund for emnerne i bogens første afsnit.

Bogen er på 80 sider med mange farvefotos, tegninger og diagrammer samt forsynet med ordliste, opgaver (herunder edb-programmer), tabel over solsystemet og stikordsregister.

I tilknytning til bogen er der udgivet to meget flotte lyddiasserier, der på tilgængelig måde giver en forståelse af vor tekniske formåen og vor viden om solsystemet.

Set fra Pluto er Solen kun en meget klar stjerne. Illustration fra bogen »På rumrejse i solsystemet«.

NYE BØGER

SUFOI har modtaget fra forlagene:

Kristian Kristiansen: **Mysteriet om Noas ark** (Gyldendal), kr. 68,-.
Kim Møller Hansen: **Mysteriet om Den afskyelige Snemand** (Gyldendal), kr. 68,-.
Klaus Aarsleff: **Mysteriet om Den store Pyramide** (Gyldendal), kr. 68,-.
Per Borgaard: **Mysteriet om Dracula** (Gyldendal), kr. 68,-.
Lars Thomas: **Mystiske Dyr** (Andersen Bogservice), 3 bind, kr. 148,-.
H. Kjær: **Troens Supermarked** (Andersen Bogservice), kr. 68,-.
Willy Wegner: **UFOer over Danmark** (Sphinx), Bind 1, kr. 148,-.
Michel Meurger: **Lake monster traditions** (Fortean Tomes), £ 12.95.
John Spencer & Hilary Evans: **Phenomenon** (Futura), £ 3.95.
Claude Vorilhon: **The Message Given To Me By Extra-Terrestrials** (AOM).
Richard Hall: **Uninvited Guests.**
Clas Svahn & Anders Liljegren: **Domstensfallet** (AFU), Skr. 90,-.

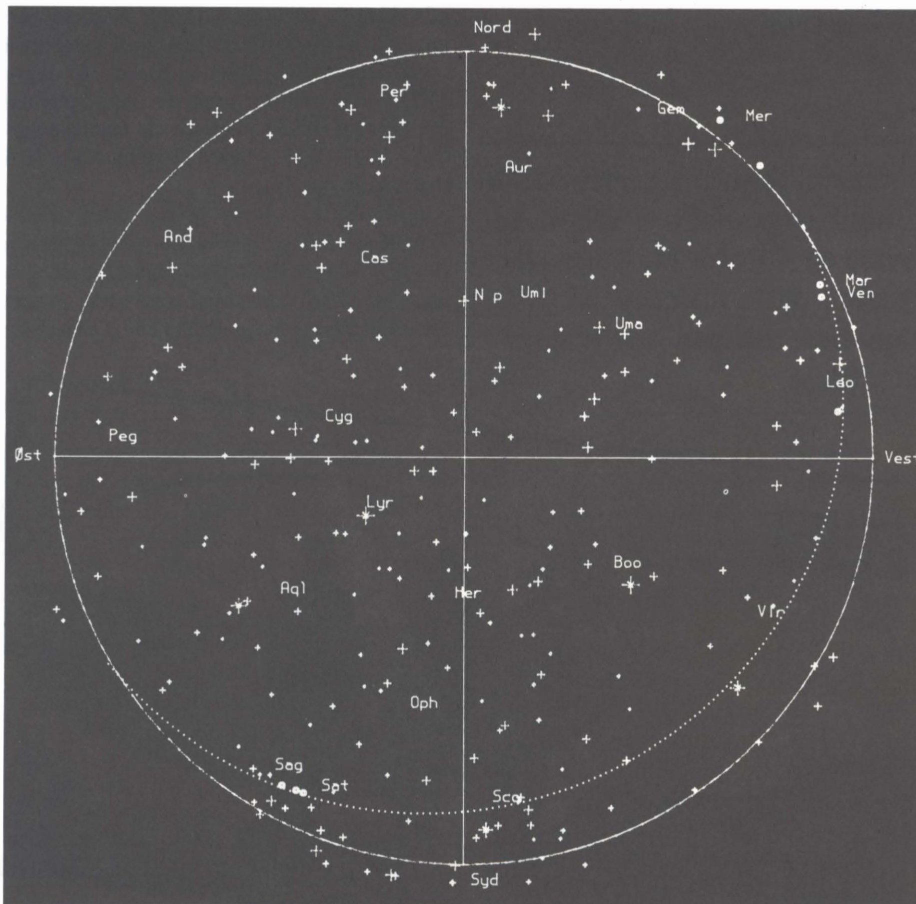
Bøgerne vil blive nærmere omtalt i **»UFO-VISION. Årbog for ufo-litteratur«.**

/kmh

ASTRONOMI

Kig på himlen

Ved Henrik Hartmann.
Observatoriet i Rude Skov.

Stjernekortet viser, hvilke stjerner der er over eller lige under horisonten set fra en position nær Århus den *15. juli 1989 kl. 22.30 (56 gr. nord, 10 gr. øst).*

Der er medtaget stjerner ned til ca. 4. størrelse, og de er markeret med krydser, hvis størrelse svarer til stjernestørrelsen. De kraftigste stjerner er desuden markeret med et ekstra lille kryds.

Der er ikke, som på et normalt stjernekort, tegnet streger mellem stjernerne i de forskellige stjernebilleder.

Ekliptikas forløb er angivet med en række punkter (stiplet bue). I Ekliptika finder vi planeterne Saturn (Sat), Venus (Ven) og Mars (Mar). Vær opmærksom på, at planeterne bevæger sig i forhold til stjernerne, så de markerede positioner gælder kun nøjagtigt for den angivne dato. For Saturn er desuden angivet positionen gældende for den *15. juni* (mod øst) og den *15. august* (mod vest).

Tilsvarende for Mars, lige uden for kortet er vist positionen 15. juni og inden for lige under Leo den 15. august.

Der er anvendt følgende forkortelser for stjernebilledernes navne:

Per	Perseus	Gem	Tvillingerne	Aur	Kusken
And	Andromeda	Cas	Kassiopeia	Uma	Store Bjørn
Umi	Lille Bjørn	Leo	Løven	Peg	Pegasus
Cyg	Svanen	Lyr	Lyren	Aql	Ørnen
Her	Herkules	Boo	Bootes	Vir	Jomfruen
Oph	Ophiucus	Sag	Skytten	Sco	Skorpionen

UFOLOGI

Mysteriet om Mænd i Sort, 1. del

Af Peter M. Rojcewicz.

Hvem er de mystiske, sortklædte mænd, som truer ufo-vidner til at holde mund? Er der en sammenhæng mellem ufoer, beretninger om Mænd i Sort og Djævletro? - Peter M. Rojcewicz er folkemindeforsker (folklorist) og ser i dette nummer af UFO-NYT nærmere på de mærkværdige beretninger om Mænd i Sort - også kaldet MIB (Men In Black).

Mange folkemindeforskeres forsøg på at finde en sammenhæng mellem ufoer og den traditionelle trosoverlevereing er mislykkedes. Dette er i dag blevet endnu tydeligere med troen på »Men in Black« (MIB).

Med en bedre forståelse af ufo-oplevelserne vil de forskere, der undersøger beretningerne, være bedre rustede til at finde de mange sammenhænge, der er mellem uforelaterede fænomener og de forskellige folkloristiske traditioner. De almindelige ufohypoteser vil få mening, hvis de gamle overleveringer omskrives, så de får et mere moderne indhold.

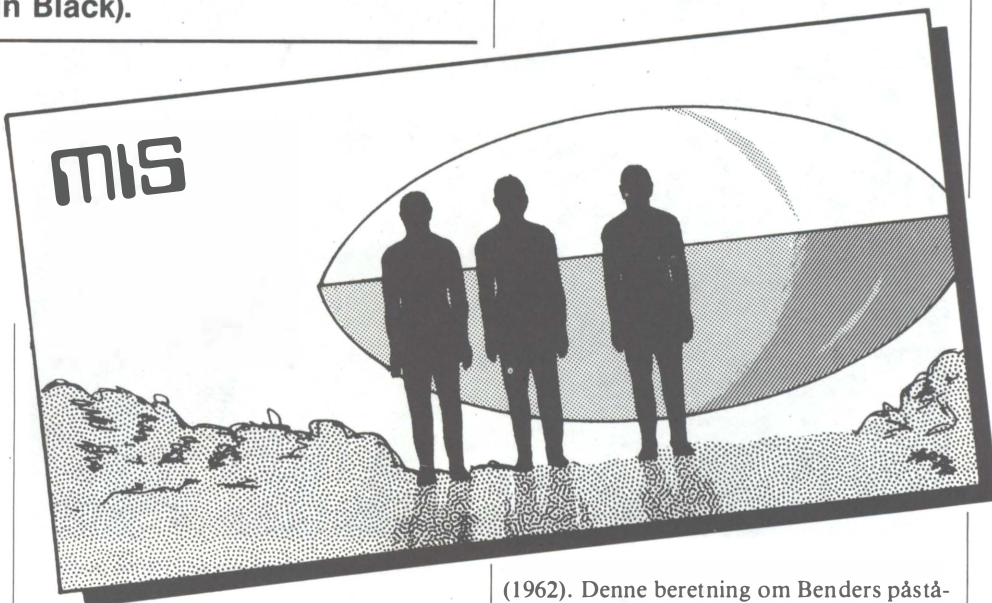
Overlevering og oplevelse

Vi skal nu se på nogle af de vanskeligheder, der er med at sortere de beretninger, der stammer fra *overleveringer,* fra dem, der er *virkelige hændelser,* især hvis de har været på tryk. Der er visse ting, vi bør huske.

For det første må vi have kendskab til fællestrækkene i ufo-beretningerne i almindelighed og i MIB-beretningerne i særdeleshed.

For det andet er det vigtigt, at vi er opmærksomme på fortælleform, indhold og rapporteringsstil, eller det, der kaldes »journalistisk fiktion«, for på den måde at sortere interviewerens personlige holdning fra og komme ind til sagens kerne.

I de tilfælde, hvor dette er muligt, kan observatørens psykologiske profil hjælpe med til at afgøre, hvor megen sandhed der er i beretningen. Da vi kender de populære forfatteres holdning og måske visse observatørers, har vi mulighed for at trænge helt ind til beretningens kerne.

Sådan begyndte det

Det begyndte med Albert K. Bender, kontorist på en fabrik i Bridgeport, Connecticut. I 1952 boede Bender hos sin stedfar på øverste etage i et hus, som den lokale avis betegner som et »rædselskabinet«.

Bender havde kunstige flagermus, edderkopper, rotter og indskrumpede hoveder i sin lejlighed. Billeder af vampyrer, varulve og forskellige monstre prydede væggene i hans soveværelse. Bender var en ivrig fan af både science fiction og skrækfilm. Han var meget interesseret i både sort magi og det okkulte.

I disse år, kort efter den anden verdenskrigs afslutning og under den kolde krig, var der ikke blot en stigende interesse for flyvende tallerkener og deres besætninger, men også for monstre og andre fantastiske ting.

Benders engagement i »Men in Black« fandt sted i 1953, på et tidspunkt da den amerikanske ufo-forskning primært blev udført af entusiastiske science fictions-fans.

I et brev, som Bender sendte til en ven, der også var interesseret i ufoer, påstod han, at han havde fundet de ikke-jordiskes oprindelse og endelige mål med besøgene på Jorden. Kort efter at Bender havde sendt dette brev, opsøgte tre mænd iklædt sort tøj ham. Den ene af disse mænd havde Benders brev.

De tre mænd gav Bender en besked, der rystede ham meget. Han opgav omgående alle sine ufo-aktiviteter. To af Benders venner, gyroskoptekniker Dominick Luecchesi og forlægger Bray Barker, troede, at de tre MIB havde afsløret ufoernes hemmelighed for ham og forhindret ham i at fortælle verden, hvad han vidste. Bender virkede i hvert fald skræmt.

Gray Barker skrev bogen *They Knew Too Much About Flying Saucers* (1956) om Bender. Mange år senere udgav Bender sin egen beretning om mødet med MIB. Bogen fik titlen *Flying Saucers and the Three Men* (1962). Denne beretning om Benders påståede bortførelse til Sydpolen af grålige, monsterlignende ufonauter fra planeten »Kazik« blev modtaget med betænkelighed, endog af Benders nærmeste venner.

En mærkværdig adfærd

MIB-aktiviteten blomstrede med det stigende antal ufo-observationer under bølgen i 1966-67, og utallige ufo-forskere talte om MIB-hændelser.

Det er blevet fortalt, at MIB er dukket op uanmeldt, nogle gange en eller to personer, men oftest tre, på udvalgte ufo-observatørers bopæl eller arbejdsplads, hos forskere eller deres assistenter, sædvanligvis *før* observatøren eller forskeren har rapporteret ufo-observationen til nogen; og hos nogle forskere før de overhovedet har undersøgt en eneste ufo-observation. Nogle mennesker har fortalt, at MIB ved mere om dem, end en »gennemsnits-fremmed« bur-

de vide, selv om MIB kan være alvidende.

Midt i 1960erne identificerede MIB ofte sig selv som militære efterretningsofficerer, almindeligvis fra flyvevåbenet. Den 15. februar 1967 sendte Pentagon et fortroligt memo til alle efterretningskontorer. I dette memo fik de besked på øjeblikkelig at melde til Office of Special Investigations, hvis personer klædt som militærofficerer blev grebet i at skræmme ufo-observatører.

MIB blev også nogle gange betegnet som »gorillaer«. Og som sådanne optrådte de som gangstere eller internationale terrorister og spioner, på samme tidspunkt som James Bond 007 kæmpede på biografernes lærreder over hele Amerika.

Man har også sat jøder i forbindelse med MIB. Nogle af de første »kontaktpersoner« i 1950erne var medlemmer af en yderliggående fascistisk gruppe, og af politiske og racistiske grunde var jøderne deres hovedfjende. De mente, at jøderne havde til hensigt at gøre livet besværligt for udvalgte »passende hvide mennesker«, og derfor sendte de mørklødede og sortklædte ballademagere for at genere den ariske race.

Denne ide blev *aldrig* accepteret af ufoforskerne. Størstedelen af forskerne mente, at MIB tog del i en sammensværgelse, der var iværksat af det amerikanske flyvevåben. Den mest fremtrædende fortaler for denne teori var Donald E. Keyhoe.

Selv om MIB har optrådt mere tåbeligt end truende og derfor mest af alt har lignet lurendrejere, har folk fortalt, at de har behandlet ufo-observatører, ufo-forskere og deres familier meget groft.

Max Radar (pseudonym), professor ved University of Denver, har afsløret, at mens han i en periode på flere måneder var udsat for et »MIB angreb«, blev hans børn ved forskellige lejligheder stoppet på fortovet og advaret om, at deres far skulle indstille sin ufo-forskning og sine foredrag. Dr. Radar forlod universitetet og gik under jorden i en kortere periode (1).

Selv politifolk, der har jaget ufoer i deres patruljevogne, er blevet samlet i garager og af MIB kraftigt advaret om, at de ikke så det, de så.

Det er sket, at hvis en ufo-observatør har haft held til at fotografere et ufo eller dets besætning, noget kun observatøren vidste, har MIB stjålet billedet eller krævet det eller negativet udleveret.

Dr. Herbert Hopkins, den erfarne læge, der hypnotiserede David Stephens efter hans ufo-oplevelse, havde selv et møde med MIB lørdag den 11. september 1976, kl. 20.00. MIB fortalte dr. Hopkins, at den berømte, ufo-bortførte Barney Hill »døde, fordi han vidste for meget« om ufoer, og at medmindre Hopkins ødelagde sine bånd og korrespondance om ufoer, ville han lide samme skæbne som Barney Hill. Dr. Hopkins efterkom ordren.

Ofte klædt i sort tøj, der nogle gange virkede snavset og andre gange ualmindeligt pænt og rent, har MIB i nogle tilfælde haft en meget usædvanlig gang. De har gået, som om deres hofter var drejelige, hvilket gav en mærkelig glidende eller rokkende effekt. Ofte har det set ud, som om deres kroppe og ben bevægede sig i modsatte retninger (2). Nogle observatører har antydet, at MIB gik, som om de var berusede.

MIB har udvist en vis forkærlighed for sorte Cadillacs eller mørke, store Sedans. Nogle MIB har haft en usædvanlig hårvækst. Det så ud, som om deres skæg var vokset ud igen, kort efter de havde barberet sig. Observatører har identificeret De forenede Nationers logo på nogle MIBs frakkerevers.

MIB har talt enten meget tydeligt, hvilket kan være et resultat af deres veltalenhed, eller med messende eller pibende stemmer. MIB har ofte orientalske ansigtstræk. UFO-observatører har fortalt om mænd, der lignede italienere, burmesere eller indianere. Ud over de racemæssige, dunkle, gådefulde, asiatiske typer, bruger MIB en normal optræden og tale, f.eks. rent amerikansk, spansk, portugisisk, fransk eller norsk. På dette punkt er der en vis tvivl angående MIB-hændelsernes faktiske internationale udbredelse (3).

Førstehåndsberetninger

Man kunne let fortolke Albert K. Benders MIB-oplevelse (omtalt tidligere) som et psykologisk drama, der skyldtes hans bizarre interesser og det pres, hans nære venner lagde på ham for at få ham til at afsløre sin hemmelighed. Det er faktisk svært at modbevise, at det var sådan.

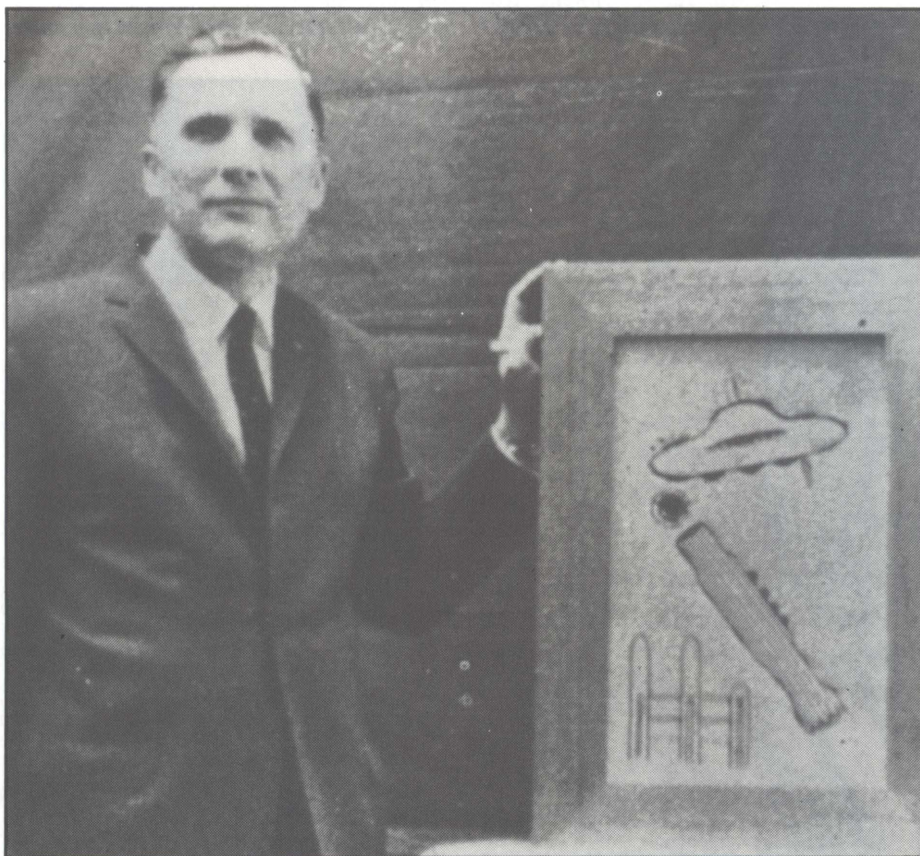
Som et modstykke til dette synspunkt står den kendsgerning, at alle MIB-beretninger faktisk kommer fra pålidelige mennesker, der hverken sover i værelser med kunstige flagermus og edderkopper eller hænger billeder af vampyrer og varulve på deres vægge.

Den 27-årige Michael Elliot (pseudonym) var også involveret i sådan en sag. Elliot fortalte den 13. maj 1982 følgende:

»En onsdag eller torsdag midt i november 1980 var jeg ved at undersøge noget angående flyvende tallerkener. Vejrmæssigt var det en underlig dag med skiftevis regn, blæst og sol. Det var først meget vldsomt. Derefter blev det stille. Det var omkring kl. 16.30 og allerede mørkt.

Jeg havde siddet i et nærliggende universitetsbibliotek og læst i ca. fire timer. Jeg sad helt alene ved et sydvendt vindue. Ved siden af mig lå stakkevis af bøger. Jeg sad ved bordet nærmest vinduet og havde ansigtet vendt mod vinduet. Uden en lyd nærmede et eller andet sig bag mig. Til højre for mig kunne jeg lige skelne, hvad jeg troede var en mands sorte bukseben. Han havde et par temmelig slidte lædersko på... En mand gik rundt om bordet og stillede sig bag stolen over for mig og stod med ryggen mod vinduet i et par sekunder, før han ligesom mekanisk satte sig...

Hans ansigt var mørkt, ikke som en orientaler eller indianer, blot mørkt. Hans hår

Albert Bender står her ved siden af en af sine mange gengivelser af en ufo-landing. Bender påstod, at han blev truet af MIBs til at tie stille med sin viden om ufoerne.

Foto: SUFOI Fotoarkiv.

var sort og ligesom fedtet. Han var meget tynd med en markeret næse og indsunkne øjne. Han var iklædt et sæt sort tøj, der trængte til en rensning og en presning. Han var iført en hvid skjorte og et Texas-agtigt bånd-slips. Da han senere rejste sig for at gå, lagde jeg mærke til, at hans tøj var alt for stort til ham, selv om han var næsten to meter høj...

Manden spurgte mig nu, om jeg nogensinde havde set en flyvende tallerken... Jeg fortalte ham kort, at det ikke interesserede mig, om de flyvende tallerkener var fysiske, ikke-jordiske fartøjer eller ej. Jeg fandt historierne om dem interessante. Jeg syntes, fyren var noget påtrængende.

Han blev meget ophidset og sagde med en stemme, der var alt for høj til et bibliotek: 'De flyvende tallerkener er dette århundredes vigtigste sag, og du er ikke interesseret!?... Jeg kunne ikke forstå, at dette skete for mig, og jeg blev lidt ængstelig. Jeg fik den tanke, at han var mere end blot en nar. Jeg troede, at han kunne være farlig. Jeg forsøgte at berolige ham.

Til sidst sagde han intet... Han rejste sig, ikke som du eller jeg ville gøre det, men som om han blev løftet mekanisk. Han virkede kejtet... Da han lagde sin hånd på min skulder, sagde han noget i retning af 'Velsignet være dit forehavende.' Det lød religiøst, og jeg kan huske, at jeg tænkte, at han ville give mig nogle »frelste« religiøse brochurer. Jeg så ikke op, da han gik.

Efter omkring ti sekunder blev jeg grebet af angst, og jeg fik den ide, at manden kom fra en anden verden. Jeg var virkelig rædselsslagen. Jeg rejste mig og gik to skridt i den retning, som han var gået, vendte om igen og gik tilbage til min stol. Jeg rejste mig igen. Jeg var meget ophidset og gik til sidst hen til bibliotekarens skrivebord, men der var ingen. Jeg kunne faktisk ikke få øje på andre i biblioteket.

Jeg har gået på universitetet, og jeg har aldrig været på et bibliotek, uden at der var andre der! Der var heller ingen i informationen i den anden ende af lokalet. Jeg var tæt på at blive panikslagen og gik hurtigt tilbage til min plads. Jeg satte mig og forsøgte at falde til ro. Efter omkring en time rejste jeg mig og forlod biblioteket. Der var nu to bibliotekarer bag hver af de to skriveborde!«

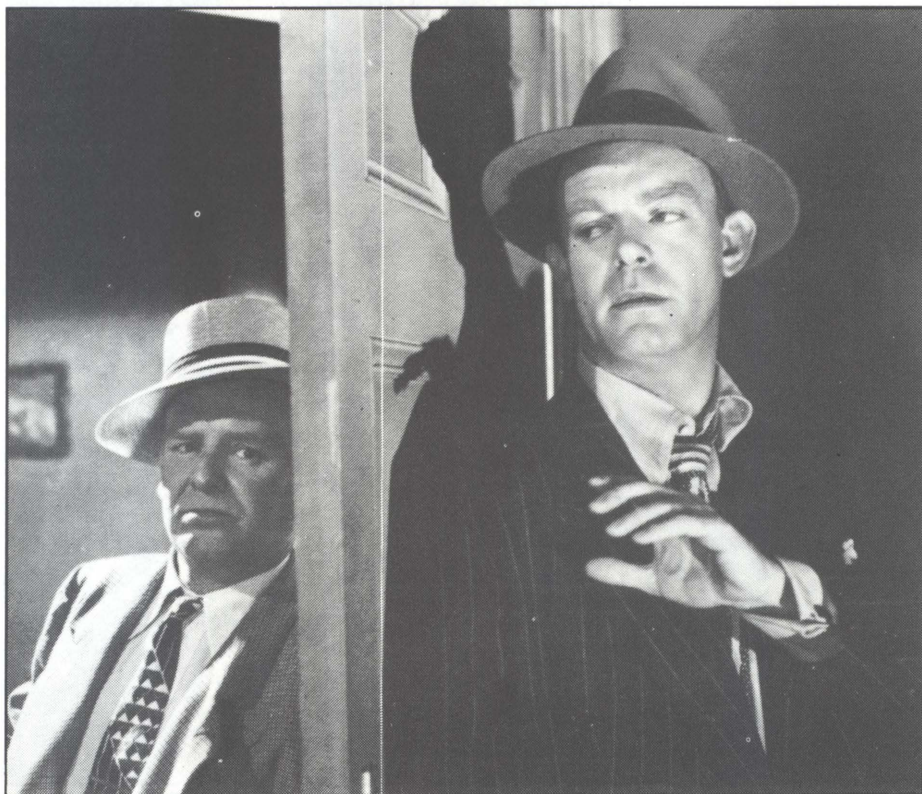
Den anden førstehåndsberetning kommer fra journalist, ufo-forsker og forfatter John A. Keel. Knapt et år efter at Keel var blevet fuldtids ufo-forsker i 1966, opdagede han, at »fænomenet havde indstillet sigtet mod mig, akkurat som det havde gjort det mod den engelske avisredaktør Arthur Shuttlewood og så mange andre.«

»Min telefon gik helt amok, og mystiske fremmede personer ringede dag og nat for at overbringe de mest bizarre meddelelser ***'fra rumfolket'*** *(fremhævelsen er i original-*manuskriptet). *Jeg blev derefter hvirvlet ind i en drømmelignende dæmonologisk fantasi. Jeg havde stævnemøder med sorte Cadillacs på Long Island, og når jeg forsøgte at forfølge dem, forsvandt de sporløst i blindgyder.*

Igennem hele 1967 blev jeg midt om natten kaldt ud til de mest håbløse forehavender og forsøgte at ***'redde' kontaktpersoner,*** *som var i vanskeligheder* (fremhævelsen er i originalmanuskriptet). *Lysende, flyvende objekter syntes at vide, hvor jeg skulle hen, og hvor jeg havde været. Da jeg ville skrive mig ind på et tilfældigt motel, fandt jeg ud af, at der allerede var en, der havde reserveret et værelse i mit navn og lagt en hel stribe af tåbelige meddelelser til mig.*

Jeg oplevede de mest umulige sammentræf, og nogle af mine nærmeste venner i New York, som overhovedet intet kendte til fænomenet, begyndte at berette om deres egne mærkelige oplevelser - poltergeistfænomener hjemsøgte deres boliger, og mærkelige lugte af brintsulfid forfulgte dem. En pige havde et uforklarligt mentalt black-out, mens hun sad under en hårtørrer.

Mere end en gang blev jeg vækket midt om natten og opdagede, at jeg ikke kunne bevæge mig, og at der befandt sig en mørk skabning over mig.« □

»Mænd i Sort« har en forbavsende lighed med de hårde fyre i gamle amerikanske B-film - som her i filmen »T-men« fra 1947. Er beretninger om MIB inspireret af de gamle gangsterfilm?

Foto: SUFOI Fotoarkiv.

fortsættes i næste nummer

Kilde:
Fortean Times no. 50, 96 Mansfield Road London NW 3 2 HX, England.

Oversættelse: *Flemming Rasmussen.*

Noter:

(1) Min samtale med professor Radar foregik via telefon fra Philadelphia, Pennsylvania den 8. marts 1983.

(2) Mit eget arbejde i marken har afsløret to tilfælde, hvor denne mærkelige gang blev beskrevet af vidnet. John A. Keel har rapporteret lignende MIB-gangarter. Filmmand og skuespiller John Saylor har fornylig vist MIBs mærkelige gang i sin film *The Brother from Another Planet* (1984). Sayles spiller selv en af de to »Men in Black«.

(3) Ufo-forsker og forfatter Raymond E. Fowler har skrevet, at »MIB-rapporterne ikke begrænses til USA,« og omtaler et MIB-tilfælde fra Mexico City. John A. Keel har fortalt, at MIB er set »fra Sverige til Spanien, Australien til Sydafrika«. Margaret Sachs har sagt, at selv om MIB har været aktive på den amerikanske ufo-scene siden 1947, »forekommer de sjældent i andre lande«.

UTROLIGT

De forsvundne astronomer

Af Ole Henningsen.

I den amerikanske avis »Weekly World News«, 2. august 1988-udgaven, skrev journalisten Irwin Fisher en kort artikel baseret på forbløffende udtalelser fra danske astronomer i forbindelse med et møde i Nakskov. Mest forbløffende er måske, at mødet aldrig har fundet sted, og at astronomerne ikke eksisterer.

Men først historien:
Bekymrede videnskabsmænd opfordrer til stop for alle radio- og TV-signaler. Der er noget enormt stort og dødeligt ude i rummet, og det sniger sig ind på os, siger Europæisk top-astronom.

En astronom søger at få alle radio- og TV-udsendelser forbudt for ikke at tiltrække sig interesse fra »en ting« i rummet, der kunne dræbe os alle!

»Det er på tide at tie stille,« sagde dr. Vald Sorensen til en forsamling af videnskabsmænd og journalister i Nakskov i Danmark. »Der er noget, der strejfer rundt derude, og vi burde ikke tiltrække dets opmærksomhed med radio- og TV-signaler, der med lysets hastighed flyver gennem rummet. Et dyr? Et uhyre? En flåde af intergalaktiske rumkrydsere? Jeg ved ikke, hvad det er. Jeg ved, at det er enormt stort - og vi ville være tåber, hvis vi ikke anså det for at være dødeligt.«

Astronomens barske advarsel fik en blandet modtagelse på konferencen i Nakskov. Radioastronomen Tage Olsen indrømmede, at »en usædvanlig stor masse« er på vej mod vort solsystem med en hastighed stor nok til, at den vil kunne være her tidligst i september 1989. Men han kaldte det vanvittigt at anse »tingen« for dødelig, inden den overhovedet ankommer hertil og viser ondskabsfulde hensigter.

På trods af Olsens kritik sagde dr. Sorensen, at han ville sende henvendelser til alle regeringer verden over og bede om forbud mod alle, undtagen de mest nødvendige, radio- og TV-udsendelser i september måned.

»Hvis vi gør vor planet akustisk usynlig, medens den mystiske masse er i vor nærhed, er vi måske i stand til at undgå en konfrontation,« sagde han. »Denne masse ligner ikke noget, vi tidligere er stødt på,« fortsatte han. »Den pulserer bostavelig talt med termonuklear og elektromagnetisk energi, og massen er mindst dobbelt så stor som Jorden, hvilket betyder, at den er stor nok til at slå os ud af bane, blot den strejfer os. Det ville naturligvis betyde menneskehedens undergang.«

Amerikanske og sovjetiske rumembedsmænd ville hverken bekræfte eller benægte meldinger om, at de meget tæt følger den mystiske masse i rummet. De nægtede også at kommentere den danske astronoms tale.

»Supermagterne er forsigtige. De ønsker ikke at forårsage en verdensomspændende panik,« sagde dr. Sorensen. »Det er for at fjerne ansvaret fra deres skuldre, at jeg har udtalt mig om disse ting. Men nu er oplys-

Worried scientist calls for halt to all radio and TV signals

By IRWIN FISHER

An astronomer is seeking a ban on all radio and television transmissions to keep from arousing the interest of a space "thing" that could kill us all!

"It's time to be quiet," Dr. Vald Sorensen told a gathering of scientists and reporters in Nakskov Denmark.

"There's something prowling around out there and we shouldn't attract its attention with radio and TV signals that travel at the speed of light through space.

"Animal? Monster? A fleet of intergalactic battle cruisers? I don't know what it is. I do know that it's huge — and we'd be fools to consider it anything but deadly."

The astronomer's grim warning met with mixed reviews at the Nakskov conference

Radio astronomer Tage Olsen acknowledged that "an unusually large mass" is traveling toward our solar system at a speed that would place it here early next September.

But he called it "paranoia" to consider the thing deadly until it arrives and shows some malicious intent.

In spite of Olsen's criticism, Dr. Sorensen said he will send letters to the governments of every nation on Earth asking for a ban on all but the most vital radio and TV transmissions for the month of September.

"If we render our planet acoustically invisible while the mysterious mass is in our vicinity we might be able to avoid a confrontation," he said.

"The mass is unlike anything we have ever encountered," he continued "It is literally pulsing with thermonuclear and electromagnetic energy.

"And it's at least twice the size of Earth, which means it has enough mass to knock us out of orbit with a single brush. That, of course, would spell doom for mankind."

American and Soviet space officials would neither confirm nor deny reports that they are closely monitoring the mysterious space mass. They also refused to comment on the Danish astronomer's address.

"The superpowers are cautious. They don't want to cause a global panic," said Dr. Sorensen.

"That's why I have spoken out to take the responsibility off their backs.

"But now the word is out. And the ball is in their court."

Critic Olsen countered: "I respect Dr. Sorensen's opinions but I still think he's overreacting.

"We should be trying to understand extraterrestrial phenomena — not hide from it."

Shhh . . .

Something huge and deadly is out in space — and it is stalking us, says Europe's top astronomer

WEEKLY WORLDNEWS
August 2, 1988

ningerne ude, og bolden er nu på deres banehalvdel.«

Den kritisk indstillede Tage Olsen imødegik udtalelserne: »Jeg respekterer dr. Sorensens synspunkter, men jeg mener stadig, at han overreagerer. Vi burde forsøge at forstå ujordiske fænomener – og ikke gemme os for dem.«

Intet møde i Nakskov

Jeg hørte første gang om det påståede møde, da chefredaktør Jørgen Mathiesen, dagbladet NY DAG, kontaktede mig. Han havde fået en kopi af artiklen sendt fra en amerikaner, der gerne ville vide mere om sagen. Og en lokal chefredaktør måtte da også være den rette at henvende sig til, når mødet angiveligt skulle have fundet sted i hans egen by og med deltagelse af journalister.

Men journalister i Nakskov kender intet til et sådant møde!

Gymnasielærere med en astronomi-baggrund i Nakskov kender heller ikke til sagen. Adjunkt Mogens Vestergaard siger: »Jeg har ikke deltaget i et sådant møde og ikke hørt det mindste om det.«

I den forbindelse bør man være opmærksom på, at Nakskov er en by med kun 17.000 indbyggere. I et så lille samfund afholdes der ikke et møde med så usædvanlige udtalelser, uden at man hører om det. Hertil skulle man måske så føje, at der overhovedet ikke er nogen grund til, at et sådant møde med astronomer skulle finde sted i Nakskov, der ikke har nogen astronomisk tradition.

Astronomer forsvundet i sort hul?

Men det skulle vel være en smal sag at kontakte de pågældende astronomer og få verificeret deres udtalelser?

»Det er nu ikke så let,« siger stud. scient. Ole J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral. »Der findes nemlig ingen professionelle danske astronomer med navnene Vald Sorensen (Valdemar Sørensen?) eller Tage Olsen, og der er overhovedet ingen radioastronomer ansat i Danmark. Ingen astronomer i Danmark – hverken professionelle eller amatører – kender noget til et sådant møde eller de sensationelle påstande i artiklen.«

Ole J. Knudsen oplyser endvidere, at også Astronomisk Selskab samt Astronomisk Institut ved Aarhus Universitet har modtaget henvendelser fra en amerikaner om denne sag. Dog ikke den samme, som henvendte sig til NY DAG.

Stammer navnet fra en stærkt omtalt retssag?

Ole J. Knudsen giver også et kvalificeret gæt på, hvor navnet Tage Olsen kunne stamme fra. Historien i Weekly World News dukkede nemlig op nogenlunde på samme tidspunkt, som medierne beskæftigede sig med landsretssagen mod det danske EDB-firma Tage Olsen A/S, der var anklaget for at have hyret en lejemorder for at stoppe en generende EDB-konkurrent. Dette såkaldte »ringbinds-attentat« og de involveredes navne har givet været omtalt også i visse dele af den amerikanske presse.

Når man læser historien igennem, er det åbenlyst, at der ingen reel astronomisk baggrund er for den. Den er holdt i generelle, men sensationelle vendinger. Og der kan kun være én eneste konklusion på historien: *Der er tale om ren svindel! Den mystiske »masse fra rummet« er en and!*

Men når tingene så at sige næsten skulle have udspillet sig for næsen af mig i Nakskov, hvor jeg har mit daglige arbejde, så vækkes nysgerrigheden uvilkårligt, og der skulle være en god chance for at få verificeret historien eller det modsatte.

Vi må derfor fortsat regne med, at hvis Danmarks Radio og TV2 skærer ned på sendetiden i den kommende tid, så skyldes det nok ikke »massen fra rummet«, men andre og mere jordnære forklaringer! □

Kommentar:
»Weekly World News« har (som det også blev nævnt på bagsiden af UFO-NYT 4/88) den uvane at citere ikke-eksisterende videnskabsmænd.
Den 12. januar 1988 kunne avisen udbasunere, at det forsvundne Atlantis egentlig lå på Mars, og at marsboerne gennem tusinder af år fløj til Jorden og handlede med egypterne. De hjalp også med ved bygningen af pyramiderne.
Artiklen »citerer« en dr. Stephan Cleis, egyptolog Konrad Vetsch, en østtysk historiker ved navn dr. Seth Rausch og en norsk astronom ved navn Elling Gade.
Vi må nok erkende, at vi efter undersøgelse af »Nakskov-astronomi-mødet«, ikke ser nogen grund til at bruge ressourcer på videre efterforskning af beretninger fra Weekly World News.
Næsten som et PS. kan så tilføjes, at dagbladet B.T. den 30. april 1989 fortalte om andre løgnehistorier, som blade som Weekly World News også stod bag.
Der var i B.T. nævnt flere eksempler, men alligevel stod Weekly World News formentlig stadigvæk til førstepladsen med en beretning med navn og foto om en norsk baby, der var født med træben, og derfor angiveligt af navngivne forskere blev anset for at være et veritabelt bevis for reinkarnation.
Måske vil også denne historie halte rundt i medierne, inden den bliver aflivet af behjertede mennesker.
red.

SPØGELSESFLY

Den Sorte Baron over Paris

Af Nigel Watson.

Lavtgående fly, der dukker op over Paris i tusmørket, forvirrer mange mennesker og har givet den franske regering et sikkerhedsproblem. Observationerne begyndte at strømme ind den sidste uge i juli 1988. Midt i august dukkede rapporter om den mystiske »Sorte Baron« op i aviserne.

Aviserne skrev, at tre lufthavne nær Paris blev sat i alarmberedskab for at fange spøgelsesflyveren. Ti observatører blev placeret på høje bygninger for at få øje på ham, og om natten den 8. august forfulgte en af flyvevåbenets helikoptere ham nogle få minutter, før han slap væk.

Myndighederne var meget foruroliget over disse hændelser, da det kunne dreje sig om en terrorist på rekognoscering. Det kunne også være, at piloten (eller piloterne) forsøgte at efterligne Mathias Rust, der landede med sit lette fly på Den røde Plads i Moskva.

Spøgelsesflyveren fløj igen lavt hen over Paris i week-enden den 13.-14. august, hvor han havde held til at undgå 250 politifolk, der var på udkig efter ham. Dette trick forsinkede øjensynligt en Air Inter Airbus, der var ved at lande i Orly lufthavn, da den fik øje på »et uidentificeret lille fly«.

De myndigheder, der er ansvarlige for det parisiske luftforsvar, var i betydelige vanskeligheder, og antog, at spøgelsesflyet snarere var et »rigtigt« fly end et ufo. Det var værd at foretage en sammenligning med tidligere hændelser, hvor usædvanlige flyvende objekter havde udløst panik.

Sagen tog en interessant vending den 17. august, da *Today* bekendtgjorde, at de havde fundet den »Sorte Baron«. Det blev afsløret, at han var en velhavende 35-årig aristokrat med navnet le Comte de Guillaume. Han sagde:

»De tror, at jeg flyver i en Cessna. Tja, det gør jeg somme tider. Men jeg har også en Piper Commanche og en Fokker fra første verdenskrig. Jeg opbevarer dem på mit slot i en hangar, der er skjult af træer. En gammel trofast tjener hjælper mig med at vedligeholde dem. Jeg ved, at han aldrig vil afsløre mig.«

Denne forklaring blev afvist af *The Guardian* den 18. august. Her skrev man, at 300 politifolk og soldater var på udkig efter flyveren, og at man stadig opstillede teorier. En af dem var, at flyet var et radiostyret modelfly. En anden, at adskillige piloter havde besluttet at efterabe den »Sorte Baron«. En tredie teori sagde, at flyet var blevet samlet i et parisisk værksted.

TV-stationen *La Cinq* viste en film, hvor spøgelsesflyveren blev forfulgt af en politihelikopter, men det eneste, man kunne se, var nogle få lys, og altså ikke noget særlig imponerende. Nogle troede, at observationerne var hallucinationer eller optiske illusioner, som nogle vordende mødre eller en camembert-elskende udenlandsk korrespondent havde haft.

I oktober 1988 dukkede endnu en forklaring op. Da politiet »ved et tilfælde« besøgte den lille flyveplads Saint-Cyr-l'Ecole, lettede spøgelsesflyveren. Flyets registreringsnummer blev set, da det fløj over Champs-Elysées, og da spøgelsesflyveren vendte tilbage, ventede politiet på ham.

Denne anholdelse virker lige lovlig let. Den »Sorte Baron« blev afsløret som den 53-årige tidligere jagerpilot Albert Maltret. Den 10. august 1986 havde han sat sit fly ned på Champs-Elysées, hvilket havde resulteret i et tre års flyveforbud og en stor bøde. Politiet havde øjensynlig holdt ham under opsyn i flere uger, da han havde været deres hovedmistænkte.

Den 10. august 1988 interviewede *Guardian* Maltret, som fortalte, hvordan spøgelsesflyveren kunne lave sine trick! Den 6. september 1988 pralede en maskeret mand, som politiet mistænker for at være Maltret, i TV med sine flyvninger.

Ved første øjekast ligner dette en meget simpel sag med en pilot, der kan lide at lege Nuser. Men de mange forklaringer, teorier, svindelnumre og observationer komplicerede og komplicerer stadig denne sag. Selv efter at Maltret var blevet arresteret, blev en polititalsmand citeret for at have sagt: *»Jeg kan selvfølgelig ikke sige, at det ikke var ham. Men på nuværende tidspunkt har vi intet, der kan forbinde ham med flyvningerne i august.«*

Maltrets fly var en hvid en-motoret Rallye MS 880 Morane-Saulnier. Havde han fløjet en to-motoret flyvende tallerken, kunne denne sag måske have været mere simpel. □

Kilde:
Fortean Times nr. 51, vinteren 1988/1989.
Oversættelse:
Flemming Rasmussen.

En Rallye MS 880 i luften over Tåsinge. Foto: Frank Lerbæk.

tilfældes validitet (gyldighed). Af den grund, og da projektet stadig anses for en af de mest videnskabelige undersøgelser til dato, har vi besluttet at se nærmere på det.

UFOLOGI

UNICAT – enestående eller hvad? - 1. del

Af Wim van Utrecht.

»Alle rapporter kodes ind i vores EDB-system« - Hvem har ikke fra tid til anden mødt denne overskrift i et ufo-blad? Det lyder jo tilforladeligt, seriøst og videnskabeligt. Men er disse UFO-databaser noget værd? Belgieren Wim van Utrecht ser her, og i det følgende nummer af UFO-NYT, nærmere på dette væsentlige spørgsmål.

Kun meget få af de mennesker, der har helliget deres liv til studiet af ufo-fænomenet, har forstået at oprette en database, hvor kun tilfælde af høj kvalitet blev behandlet med henblik på et videnskabeligt studium. Hvis »ufologien« virkelig skal leve op til sit navn, er det meget vigtigt, at der oprettes en sådan database. Selv efter 40 års heftig ufo-debat er dette endnu ikke sket. Ingen har haft held til at lave et system, der kunne sortere de relevante oplysninger fra den store mængde data, der allerede er indsamlet.

Forskere som James McCampbell og Michael Persinger, såvel som mange andre, har arbejdet med fortegnelser, der indeholdt en blanding af beretninger og beskrivelser af hændelser, som meget vel kan skyldes andre og forskellige stimuli.

Franske og belgiske forskere har påpeget, at de klassiske fortegnelser, som f.eks. Quincy, Vallée, Saunders og Philips har lavet, ikke er en samling af virkelige hændelser, men blot afspejler et sammensurium af spøg, svindel, rygter, misfortolkninger og, hvem ved, autentiske beretninger om enestående og bemærkelsesværdige fænomener (1).

Vi har brug for kriterier for troværdighed og mærkværdighed, så vi er i stand til at sortere de veldokumenterede tilfælde med et troværdigt og relevant indhold fra. Dette kaldes at definere det fænomen, som vi vil undersøge. Med andre ord er vi nødt til at finde ud af, hvilke rapporter vi er interesserede i. Det er helt klart, at et mærkeligt uberegneligt punktlys pr. definition ikke er det samme som en metallisk tallerken, som hr. X hævder at have set stå i sin baghave.

Når vi har defineret det, som vi vil undersøge, har vi taget det første skridt mod en videnskabelig forskning. Men inden for »ufologien« gør man ikke bare sådan, og »ufologerne« bruger alt for meget af deres tid på at diskutere disse grundlæggende procedurer.

Først når vi ved, hvilket fænomen vi vil undersøge, og når vi har garanti for, at vores database kun indeholder signifikante hændelser med relation til dette fænomen, kan vi begynde en sammenlignende undersøgelse og drage meningsfulde konklusioner. En af SLVs (Studiegroep voor Vreemde Luchverschijnselen) vigtigste opgaver i fremtiden er netop at etablere en sådan database. Men først er det nok klogt at se på, hvad der allerede er lavet inden for dette område, så vi kan lære af de fejltagelser, der er gjort. Der er ingen grund til at omtale alle de forslag, der allerede er gjort, men blot se på det ene, der de seneste år har fået megen opmærksomhed. Selvfølgelig er der tale om »The UNICAT Project«.

Når videnskab bliver pseudovidenskab

I 1984 begyndte dr. J. Allen Hynek sammen med fysikeren Willy Smith arbejdet med deres UNICAT. De udviklede, hvad de kaldte »en sofistikeret database indeholdende oplysninger om ufo-observationer af høj kvalitet«. Det var deres mening at etablere en international fortegnelse udelukkende med »sande UFO-tilfælde«.

Men det står dog nu klart, at dette projekt lider af samme svagheder som dets forgængere. Hvad værre er, UNICATs historie fortæller os, hvor »ufologien« fejler. Det kombinerer alle de svagheder, som var kendetegnende for de tidligere kodifikationssystemer, man lavede for at vurdere et

En fortegnelse over fejltagelser

Når man læser om UNICAT-projektet i forskellige europæiske og oversøiske bøger og tidsskrifter, opdager man, at UNICATs problemer findes på tre forskellige niveauer.

1. Medarbejderstabens kompetence

UNICAT samarbejder med over 60 personer fra forskellige dele af Jorden. Disse medarbejdere (normalt populære og velansete ufo-forskere i deres eget land) sender deres »bedste« observationer til projektkoordinatoren (dr. Willy Smith).

Desværre ser det ud til, at der ikke er lavet aftaler om, hvad der er en god observation eller en dårlig. Nogle mener, at man kun kan tale om kvalitet, når der foreligger en omfangsrig rapport, mens andre er af den mening, at en enkelt avisnotits er nok. Af den grund sker den endelige udvælgelse først, når sagen havner hos UNICAT.

I sit bidrag til bogen *UFOs 1947-1987* (2), *»UFOs in Latin America«*, ser Willy Smith nærmere på troværdigheden hos samarbejdspartnerne i Argentina, Uruguay, Chile, Brasilien og Paraguay, da en stor del af UNICATs sager kommer netop fra disse lande. Willy Smiths undersøgelse bekræfter, hvad vi alle har frygtet: at de fleste af de sydamerikanske samarbejdspartnere er betingelsesløse - og ofte fanatiske - tilhængere af den ekstra-terrestriale hypotese. Det eneste, flere af dem har lavet, er at viderebringe tvivlsomme historier og holde liv i kendte fup-numre. Det er almindeligt kendt, at såkaldte ufo-forskere fra den del af jorden ikke altid kender forskel på seriøs forskning og sekterisme. Derfor er »kontakt-bevægelsen« også meget grundfæstet der.

Jeg ved af erfaring, at mindst to af UNICATs latinamerikanske samarbejdspartnere ikke vil udveksle materiale med en, medmindre man er enig med dem i, at ufoerne er rumskibe fra en fjern verden.

Willy Smith er den første til at indrømme alt dette, dog på en meget diplomatisk måde, da han løser problemet ved at overføre størstedelen af de mellem- og sydamerikanske tilfælde til en ny fortegnelse: MAYBECAT, en database for »måske ufoer«...

Et første tegn på forurening? Som vi vil se senere, forhindrede dette ikke dårligt dokumenterede og tvivlsomme tilfælde i at finde vej til UNICAT.

2. Udvælgelsesproblemet

Det er meget vigtigt, at man ved, hvilke kriterier der bruges, når rapporterne optages i UNICAT.

Lad os derfor se på udvælgelseskriteriet.

I (3) står »Før et tilfælde kan accepteres af UNICAT, må det opfylde visse meget

strenge krav, bl.a.:

a) *Tilfælde med flere vidner, selv om meget gode enkeltvidne-hændelser i særlige tilfælde også kan komme i betragtning.«* (- citat slut)

Et krav man ikke tager så alvorligt, for »under særlige omstændigheder« (hvilke?!) kan også »meget gode« enkeltvidne-tilfælde (som vi håbede at kunne udelukke!) alligevel få en chance.

Med den slags kriterier er alt muligt. Da vi undersøgte de tilfælde, der figurerer i UNICAT, bemærkede vi, at chancerne for at komme med er meget store, hvis vidnet har en militær baggrund. For mig ser det ikke ud som om, at disse »særlige omstændigheder« er et objektivt kriterium.

Lige så vigtigt er det måske, at det grundlæggende kriterium »mere end et enkelt vidne« på forhånd udelukker flere mulige forklaringer på ufo-hændelsen. Dette kriterium har sit grundlag i Willy Smiths arbejdshypotese, at fænomenet er fysisk og kan ses af tilfældige vidner. Vi kan ikke bebrejde Willy Smith, at han har valgt dette synspunkt som sin personlige arbejdshypotese, men han skulle have gjort opmærksom på det fra starten.

b) *»Tilfælde undersøgt af kendte ufologer, helst offentliggjort et sted i litteraturen uanset sprog.«* (citat slut)

Dette er et udvælgelseskrav, der skulle garantere undersøgelsens kvalitet, men højst sandsynligt vil virke modsat.

Historien har lært os, at kendte »ufologer« pr. definition ikke er det samme som kompetente forskere. Husk f.eks. Jimmy Guieus engagement i Cergy-Pontoise svindelen (4), eller Wendelle C. Stevens' bøger om Meier-tilfældet (se UFO-NYT nr. 4/1988). De er begge kendte forfattere, der har brugt meget tid på at interviewe deres »vidner«, men alligevel har de ikke villet afsløre sandheden bag de sensationelle påstande, de hørte. Antonio Riberas tro på UMMO-sagen er et andet eksempel på lettroenhed.

Men heldigvis tillader UNICAT-systemet, at andet materiale såvel som rapporterne fra videnskabsmændene i det franske GEPAN (Groupe d'Etudes des Phénomènes Aérospatiaux Non-identifiés) finder vej til fortegnelsen.

Det er fuldstændigt uforståeligt, at en detaljeret rapport ikke nødvendigvis skal være til stede. Det må gerne dreje sig om en beskrivelse af tilfældet i en bog eller et tidsskrift. Selv sproget er uden betydning. Men hvem hos UNICAT kan garantere, at en beretning skrevet på f.eks. hollandsk er troværdig.

c) *»Observationer skal indeholde mindst ti af de karakteristiske parametre, som dr. Hynek har specificeret i sin liste. For tiden har denne liste 234 punkter, men er stadig åben for revisioner.«* (citat slut)

Den liste, som Willy Smith henviser til, indeholder 225 parametre og har en del ligheder med lignende kodificeringslister, som andre forskere har udfærdiget (5).

I Hyneks liste er de forskellige observationers kendetegn forkortet på en mere eller mindre tilfældig måde. Vi må dog gøre opmærksom på, at listen ikke indeholder kriterier for mærkværdighed eller troværdighed, men kun en opremsning af den slags detaljer, som man altid finder i en vidneberetning.

Nogle eksempler, og jeg citerer fra (6): »AN« for »slow ascent« (»langsom stigning«), »HL« for »high altitude« (»stor højde (5000 ft)«) og »WX« for »severe weatherconditions« (»voldsomme vejrforhold«). Men også: »CA« for (children's accounts« (»børns beretning«) og - noget meget afgørende - »SW« for »single witness« (»enkelt vidne«). Det er helt klart, at den slags observationsdata ikke giver nogen garanti for, at man kan konkludere, at sagen virkelig er mystisk - endsige enestående.

Ifølge dr. Smiths betingelser (c) skal der forefindes en »længere skrevet rapport« om sagen. Gør der virkelig det? Jeg fandt ud af, at det ikke tager ret lang tid og kræver ret meget fantasi at skrive en fiktiv observationsrapport, der drejer sig om et fly, men alligevel indeholder 15 til 20 af de nødvendige parametre.

Der er mere. UNICATs liste over parametre er fyldt med flertydige og ledende vendinger. Døm selv de følgende eksempler: »UFO opmærksom på vidne«, »udvist nysgerrighed«, »formodet svindel«, »væsenerne: venligsindede«, »jaget fly«, »programmerede bevægelser«, osv...

Min kritik vil kun delvis være berettiget, hvis fortegnelsen skulle bruges som en hjælp til at gemme så mange data som muligt om en sag. Men ifølge Willy Smith er det parametre, som skal bruges til at afgøre, om en sag er »god« nok til at blive optaget i UNICAT.

3. Definitionsproblemet

Det væsentlige i det tidligere omtalte er, at der overhovedet ikke findes nogen former for definition i UNICAT-systemet.

Hvad mener projektkoordinatoren med »observationer af høj kvalitet« og »et troværdigt vidne«? Manglen på standardiserede og overensstemmende definitioner er til stadighed et af »ufologiens« største problemer.

(Bemærk venligst, at ifølge dr. Hyneks definition på et »UFO« (vedtaget på Provisional International Committee for UFO Research's første møde i London i august 1979), drejer det sig om en rapport om et »virkeligt UFO«, og ikke bare et eller andet fænomen, der forvirrer observatøren (7).)

– Fortsættes i næste nummer.

Noter og referencer

(1) Claude Mauge er en af de franske forskere, der i detaljer påpegede, at den velkendte fortegnelse intet ville lære os om fænomenets natur og oprindelse. I hans korte indlæg »UFO Statistics«, offentliggjort i UFOs 1947-1987 (2), beskriver han det arbejde, der er gjort med at undersøge disse fortegnelser.

(2) Hilary Evans & John Spencer: *UFOs 1947-1987: The 40 Years Search for an Explanation.* Udgivet af Fortean Tomes, London 1987, for British UFO Research Association.

(3) Willy Smith: »The Uniqueness of UNICAT« i *International UFO Reporter* vol. 10, nr. 5 (september-oktober 1985), side 19.

(4) Jacques Bonabot: »1979 Fontaine Case in France now Admitted to Be a Hoax« i *MUFON UFO Journal* nr. 190 (december 1983) - gengivelse fra *SVLT* nr. 2/8 (oktober 1983), side 22.

(5) I Belgien har Jean-Luc Overal og Jacques Bonabot arbejdet inden for samme område. Især Overals kodificeringssystem til bestemmelse af tilfældenes mærkværdighed er værd at nævne. Hans opdagelser blev offentliggjort på fransk i *Indice Etrangeté* (Overal, august 1983).

Publikationen indeholder en liste på 105 mærkværdighedskarakteristikker og koncentrerer sig udelukkende om type 1 hændelser (ifølge Vallées klassifikation).

(6) J. Allen Hynek & Willy Smith: »UNICAT« (december 1985), også trykt i *Lumières Dans La Nuit* nr. 269-270 (november-december 1986) i en fransk oversættelse af Jacques Scornaux, side 4-11.

(7) David Haisell: »Working Party Report« i *Journal of Transient Aerial Phenomena* vol. 1, nr. 2 (marts 1980), side 36-40.

Og med samme baggrund

- Edward Condon: *Scientific Study of Unidentified Flying Objects,* Bantam Books, New York, 1969, side 9.
- P.A. Sturrock: »An Analysis of the Condon Report on the Colorado UFO Project« i *Journal of Scientific Exploration* vol. 1, nr. 1, 1987, side 75-100.
- Michael Martin: »Defînding 'UFO'« i *Zetetic Scholar* nr. 9, marts 1982, side 84-89.
- Claude Mauge: »Again on Defining 'UFO'«, et omfattende svar på Michael Martins artikel, nævnt ovenfor (personlig kommunikation juni 1984).
- Claude Mauge: »OVNI-OVI: sur un certain état de la question« i *Inforespace* nr. 63, juni 1983, side 2-4.
- P. Besse, A. Esterle & M. Jimenez: »Eléments d'une méthodologie de la recherche« i *Note Technique du GEPAN* nr. 3, 1981, side 15-26.
- Jacques Bonabot: Brev i *Inforespace* nr. 62, februar 1983, side 22-24.

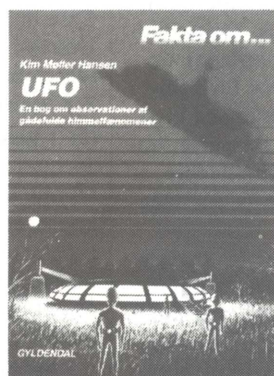
Kilde:

SVL Journal No. 6/20. English Section - april 1988.

Oversættelse: Flemming Rasmussen.

Fakta om...UFO
er en seriøs grundbog om ufo-fænomenets mange spændende aspekter med: danske observationer, ufo-teorier, statistik, religion og folketro samt Bermuda Trekanten.

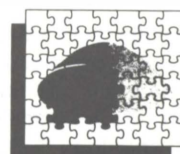
48 sider, rigt illustreret, **kr. 56,00.**
Nu i 2. oplag!

UFO Studium
er en opgavebog, der knytter sig til »Fakta om...UFO«. Velegnet til studiekredse og skolebrug.

20 sider, illustreret,
kr. 18,00.
Ved køb af mindst 10 ekspl. er prisen kr. 12,00 pr. stk.

UFO STUDIUM

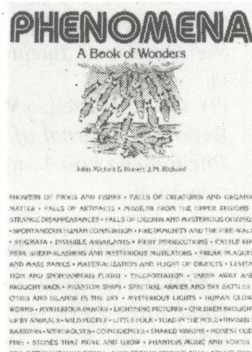

Et undervisningsforløb i dansk, religion og samtidsorientering 7.-10. kl.

Kim Møller Hansen

Skandinavisk UFO Information

Phenomena
er en engelsk klassiker af format! Bogen for alle, som kan lide mysterier.
128 sider, illustreret,
kr. 78,00.

På sporet af ufonauten
er en tankevækkende bog. Er ufonauter en moderne udgave af gamle tiders nisser og små folk?
288 sider,
kr. 20,00. TILBUD.

Bortført. Travis Walton Sagen.
Hvad skete der egentlig den 5. nov. 1975, da skovhuggeren Travis Walton blev bortført af et ufo. Blev han virkelig bortført, eller er det et svindelnummer. Bogen diskuterer for og imod.
68 sider, illustreret, stort format,
kr. 20,00. TILBUD.

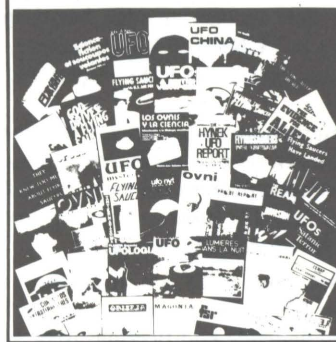

SUFOI 30 år
- lydbånd med fire foredrag fra SUFOIs 30 års jubilæumsfest i Lyngby, nov. 1987. Bl.a. et foredrag om »UFO-styrt på Spitzbergen og andre ufo-myter«.
90 minutter, mono, **kr. 48,00.**

UFO-Vision 1988. Årbog for ufo-litteratur 1988
bringer anmeldelser af danske og udenlandske bøger og debatstof. Verdens eneste årbog om ufo-litteratur!
48 sider, illustreret, stort format,
kr. 78,00.

UFO-VISION
Årbog for ufo-litteratur 1988

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

Alle materialer bestilles ved at indbetale det samlede beløb + kr. 12,- (porto/ekspedition) på **giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.**
- Husk at skrive på modtagertalonen, hvad der bestilles.